

REGULAMENTUL (UE) NR. 1024/2013 AL CONSILIULUI**din 15 octombrie 2013****de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (6),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) De-a lungul ultimelor decenii, Uniunea a făcut progrese considerabile în crearea unei piețe interne a serviciilor bancare. În consecință, în multe state membre, grupurile bancare al căror sediu central se află în alte state membre dețin o cotă semnificativă de piață, iar instituțiile de credit și-au diversificat activitatea din punct de vedere geografic, atât în zona euro, cât și în afara zonei euro.
- (2) Actuala criză economică și financiară demonstrează că integritatea monedei unice și a pieței interne poate fi amenințată de fragmentarea sectorului financiar. Este, așadar, esențial să se intensifice integrarea supravegherii bancare pentru a consolida Uniunea, a restabili stabilitatea financiară și a pune bazele redresării economice.
- (3) Menținerea și aprofundarea pieței interne a serviciilor bancare este esențială pentru a stimula creșterea economică în Uniune și finanțarea adecvată a economiei reale. Acest lucru ridică însă provocări din ce în ce mai mari. Există dovezi potrivit cărora integrarea piețelor bancare din Uniune se află în impas.
- (4) În același timp, pe lângă adoptarea unui cadru de reglementare mai îmbunătățit la nivelul Uniunii, autoritățile de supraveghere trebuie să-și intensifice activitatea de supraveghere pentru a integra lecțiile crizei financiare din ultimii ani și să fie capabile să supravegheze piețe și instituții extrem de complexe și interconectate.

(5) Competența de supraveghere a instituțiilor de credit individuale din Uniune rămâne în cea mai mare parte la nivel național. Coordonarea între autoritățile de supraveghere este esențială, dar criza a demonstrat că simpla coordonare nu este suficientă, în special în contextul unei monede unice. Pentru a menține stabilitatea financiară în Uniune și pentru a spori efectele pozitive ale integrării pieței asupra creșterii și bunăstării, ar trebui îmbunătățită integrarea responsabilităților în materie de supraveghere. Acest lucru este deosebit de important pentru a asigura o imagine de ansamblu coerentă și exactă asupra unui întreg grup bancar și a solidității sale în ansamblu și ar reduce riscul unor interpretări diferite și decizii contradictorii la nivel de entitate individuală.

(6) În multe cazuri, stabilitatea instituțiilor de credit este încă strâns legată de statul membru în care acestea își au sediul. Îndoielile existente în ceea ce privește sustenabilitatea datoriei publice, perspectivele de creștere economică și viabilitatea instituțiilor de credit au creat și creează pe piață tendințe negative, care se influențează reciproc. Acest lucru poate conduce la apariția de riscuri pentru viabilitatea unor instituții de credit, precum și pentru stabilitatea sistemului financiar în zona euro și în întreaga Uniune și poate îngreuna situația deja tensionată a finanțelor publice din statele membre în cauză.

(7) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE), înființată în 2011 prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) ⁽¹⁾, precum și Sistemul european de supraveghere financiară (SESF) instituit prin articolul 2 din regulamentul respectiv și articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) ⁽²⁾ (AEAPO) și prin articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) ⁽³⁾ (AEVMP) au îmbunătățit în mod semnificativ cooperarea dintre autoritățile de supraveghere bancară din cadrul Uniunii. ABE aduce contribuții importante la crearea unui cadru unic de reglementare pentru serviciile financiare din Uniune și a avut un rol fundamental în punerea în aplicare cu consecvență a recapitalizării instituțiilor de credit importante din Uniune, convenită de reuniunea la nivel înalt a zonei euro din 26 octombrie 2011, în conformitate cu orientările și condițiile adoptate de către Comisie referitoare la ajutoarele de stat.

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

⁽²⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

⁽³⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

- (8) Parlamentul European a solicitat în repetate rânduri desemnarea unui organism european care să fie direct responsabil cu îndeplinirea anumitor atribuții de supraveghere a instituțiilor financiare, începând cu rezoluțiile sale din 13 aprilie 2000 referitoare la Comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului pentru piețele financiare: plan de acțiune ⁽¹⁾ și continuând cu rezoluția sa din 21 noiembrie 2002 privind normele de supraveghere prudențială din Uniunea Europeană ⁽²⁾.
- (9) Concluziile Consiliului European din 29 iunie 2012 au invitat președintele Consiliului European să elaboreze o foaie de parcurs pentru realizarea unei uniuni economice și monetare autentice. În aceeași zi, reuniunea la nivel înalt a zonei euro a subliniat că, în momentul în care va fi instituit un mecanism unic de supraveghere eficient, cu implicarea Băncii Centrale Europene (BCE) pentru băncile din zona euro, Mecanismul European de Stabilitate (MES) ar putea avea posibilitatea, în urma unei decizii obișnuite, de a recapitaliza băncile în mod direct, bazându-se pe condiționalități adecvate, inclusiv respectarea normelor în materie de ajutoare de stat.
- (10) Consiliul European din 19 octombrie 2012 a conchis că procesul spre o uniune economică și monetară profundă ar trebui să se bazeze pe cadrul instituțional și legal al Uniunii și să fie caracterizat prin deschidere și transparență față de statele membre a căror monedă nu este euro, precum și prin respect pentru integritatea pieței interne. Cadrul financiar integrat va dispune de un mecanism unic de supraveghere, care va fi deschis în măsura posibilului tuturor statelor membre care doresc să participe.
- (11) Prin urmare, ar trebui instituită o uniune bancară în Uniune, susținută de un cadru unic de reglementare pentru serviciile financiare, cuprinzător și detaliat, aplicabil pieței interne în ansamblul său, și având în componență un mecanism unic de supraveghere și noi cadre de garantare a depozitelor și de rezoluție. Având în vedere legăturile strânse și interacțiunile dintre statele membre a căror monedă este euro, uniunea bancară ar trebui să se aplice cel puțin pentru toate statele membre din zona euro. În vederea menținerii și adâncirii pieței interne și în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere instituțional, uniunea bancară ar trebui, de asemenea, să fie deschisă participării altor state membre.
- (12) Ca prim pas în direcția unei uniuni bancare, un mecanism unic de supraveghere ar trebui să asigure punerea în aplicare în mod coerent și eficace a politicii Uniunii referitoare la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, aplicarea cadrului unic de reglementare pentru serviciile financiare în același mod instituțiilor de credit din toate statele membre în cauză și faptul că respectivele instituții de credit sunt supuse unei supravegheri de cea mai bună calitate, nestingherită de alte considerații care nu sunt de ordin prudențial. Mecanismul unic de supraveghere (MUS) ar trebui mai ales să fie în concordanță cu funcționarea pieței interne a serviciilor financiare și cu libera circulație a capitalurilor. Un mecanism unic de supraveghere reprezintă punctul de pornire pentru următorii pași în direcția uniunii bancare. Acest lucru reflectă principiul potrivit căruia, în urma unei decizii obișnuite, MES va avea posibilitatea de a recapitaliza băncile în mod direct, odată cu instituirea unui mecanism unic de supraveghere eficace. În concluziile Consiliului European din 13-14 decembrie 2012 se preciza că „Într-un context în care supravegherea bancară este efectiv transferată unui mecanism unic de supraveghere, va fi necesar un mecanism unic de rezoluție, care să aibă prerogativele necesare pentru a asigura rezoluția oricărei bănci din statele membre participante cu ajutorul instrumentelor adecvate” și că „Mecanismul unic de rezoluție ar trebui să se bazeze pe contribuțiile sectorului financiar și să includă mecanisme de sprijin adecvate și eficace”.
- (13) În calitate de bancă centrală a zonei euro, cu o vastă experiență în probleme de stabilitate macroeconomică și financiară, BCE este în măsură să îndeplinească atribuții de supraveghere bine definite, având ca obiectiv principal protejarea stabilității sistemului financiar din Uniune. Într-adevăr, în multe state membre, băncile centrale sunt deja responsabile cu supravegherea bancară. Băncii Centrale Europene ar trebui să-i fie, prin urmare, conferite atribuții specifice privind politicile legate de supravegherea instituțiilor de credit din statele membre participante.
- (14) BCE și autoritățile naționale competente din statele membre nu sunt state membre participante („state membre neparticipante”) ar trebui să încheie un memorandum de înțelegere care să descrie în termeni generali modul în care vor coopera unele cu altele în vederea îndeplinirii atribuțiilor lor de supraveghere în temeiul dreptului Uniunii în legătură cu instituțiile financiare menționate în prezentul regulament. Memorandumul de înțelegere ar putea, printre altele, să clarifice consultarea referitoare la deciziile BCE care produc efecte asupra sucursalelor sau filialelor cu sediul în statul membru neparticipant, a căror întreprindere-mamă își are sediul într-un stat membru participant, precum și cooperarea în situații de urgență, inclusiv mecanismele de alertă timpurie, în conformitate cu procedurile prevăzute în legislația relevantă a Uniunii. Memorandumul ar trebui revizuit în mod periodic.
- (15) Ar trebui să i se confere BCE atribuții specifice de supraveghere care sunt esențiale pentru a asigura punerea în aplicare coerentă și eficace a politicii Uniunii în materie de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit, în timp ce alte atribuții ar trebui să rămână ale autorităților naționale. Atribuțiile BCE ar trebui să includă luarea de măsuri pentru asigurarea stabilității macroprudențiale, sub rezerva unor acorduri specifice care să reflecte rolul autorităților naționale.
- (16) Siguranța și soliditatea instituțiilor de credit de mari dimensiuni este esențială pentru a asigura stabilitatea sistemului financiar. Cu toate acestea, experiența recentă arată că instituțiile de credit de mai mici dimensiuni pot reprezenta, de asemenea, o amenințare la adresa stabilității financiare. Prin urmare, BCE ar trebui să fie în măsură să își exercite atribuțiile de supraveghere în raport cu toate instituțiile de credit autorizate și sucursalele cu sediul în statele membre participante.

⁽¹⁾ JO C 40, 7.2.2001, p. 453.

⁽²⁾ JO C 25 E, 29.1.2004, p. 394.

- (17) În îndeplinirea atribuțiilor care i-au fost conferite și fără a aduce atingere obiectivului de a garanta siguranța și soliditatea instituțiilor de credit, BCE ar trebui să țină seama pe deplin de diversitatea instituțiilor de credit, de dimensiunile și modelele de afaceri ale acestora, precum și de beneficiile sistemice ale diversității în sectorul bancar din Uniune.
- (18) Exercițarea atribuțiilor BCE ar trebui să contribuie, în special, la asigurarea faptului că instituțiile de credit internalizează integral toate costurile generate de activitățile lor, astfel încât să se evite hazardul moral și asumarea de riscuri excesive asociată acestuia. BCE ar trebui să țină cont pe deplin de condițiile macroeconomice relevante din statele membre, în special de stabilitatea ofertei de credit și de facilitarea activităților productive pentru economie în general.
- (19) Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui să fie înțeleasă drept o modificare a cadrului contabil aplicabil în temeiul altor acte de drept al Uniunii și de drept național.
- (20) Autorizarea prealabilă pentru desfășurarea activității instituțiilor de credit este o tehnică prudențială-cheie pentru a se asigura că aceste activități sunt întreprinse doar de acei operatori care dețin o bază economică solidă, o organizare care le permite să facă față riscurilor specifice inerente atragerii de depozite și acordării de credite, precum și directori cu competențe în domeniu. BCE ar trebui să aibă deci atribuția de a autoriza instituțiile de credit care urmează să fie înființate în statele membre participante și ar trebui să fie responsabilă cu retragerea autorizațiilor, sub rezerva unor acorduri specifice care să reflecte rolul autorităților naționale.
- (21) În plus față de condițiile prevăzute de dreptul Uniunii cu privire la autorizarea instituțiilor de credit și cazurile de retragere a acestor autorizații, statele membre pot să prevadă în prezent condiții suplimentare pentru autorizare și cazuri suplimentare de retragere a autorizațiilor. BCE ar trebui prin urmare să își îndeplinească atribuția legată de autorizarea instituțiilor de credit și de retragere a autorizației, în caz de nerespectare a dreptului național, la propunerea respectivei autorități naționale competente, care evaluează conformitatea cu condițiile relevante prevăzute în dreptul național.
- (22) O evaluare a caracterului adecvat al oricărui nou proprietar înainte de achiziționarea unei participații semnificative într-o instituție de credit este un instrument indispensabil pentru a asigura menținerea caracterului adecvat și a solidității financiare a proprietarilor instituțiilor de credit. În calitate de instituție a Uniunii, BCE este în măsură să efectueze o astfel de evaluare, fără a impune restricții nejustificate pe piața internă. BCE ar trebui să aibă atribuția de a evalua achiziționarea și cedarea de participații semnificative în instituțiile de credit, cu excepția contextului rezoluției bancare.
- (23) Respectarea acelor norme ale Uniunii, care obligă instituțiile de credit să dețină anumite niveluri de capital pentru a acoperi riscurile inerente activității instituțiilor de credit, să limiteze dimensiunea expunerilor față de contrapartidele individuale, să facă publice informațiile referitoare la propria situație financiară, să dispună de suficiente active lichide pentru a face față situațiilor de criză pe piață și să limiteze efectul de levier reprezintă o condiție prealabilă a solidității prudențiale a instituțiilor de credit. BCE ar trebui să aibă atribuția de a asigura respectarea acestor norme care includ, în special, acordarea de aprobări, permisiuni, derogări sau excepții prevăzute în scopul respectivelor norme.
- (24) Existența unor amortizoare suplimentare de capital, inclusiv a unui amortizor de conservare a capitalului și a unui amortizor anticiclic de capital pentru a se asigura că instituțiile de credit acumulează, în perioadele de creștere economică, o bază de capital suficientă pentru a absorbi pierderile în perioadele de criză, a unor amortizoare pentru instituții globale de importanță sistemică și pentru alte instituții de importanță sistemică, precum și a altor măsuri care vizează contracararea riscurilor sistemice sau macroprudențiale, reprezintă instrumente prudențiale-cheie. În scopul de a asigura coordonarea deplină, BCE ar trebui să fie informată în mod corespunzător în cazul în care autoritățile naționale competente sau autoritățile naționale desemnate impun astfel de măsuri. Mai mult, BCE ar trebui să fie în măsură, după caz, să aplice cerințe mai stricte și măsuri mai stringente, sub rezerva coordonării strânse cu autoritățile naționale. Dispozițiile din prezentul regulament privind măsurile de contracarare a riscurilor sistemice sau macroprudențiale nu aduc atingere procedurilor de coordonare prevăzute în alte acte de drept al Uniunii. Autoritățile naționale competente sau autoritățile naționale desemnate și BCE vor acționa în conformitate cu toate procedurile de coordonare prevăzute în astfel de acte, după ce au urmat procedurile prevăzute în prezentul regulament.
- (25) Siguranța și soliditatea unei instituții de credit depind, de asemenea, de alocarea unui capital intern adecvat, ținând seama de riscurile la care ar putea fi expusă instituția, precum și de existența unor structuri de organizare internă și a unor structuri de administrare corporativă adecvate. BCE ar trebui să aibă, prin urmare, atribuția de a aplica cerințe care să asigure faptul că instituțiile de credit în statele membre participante dispun de structuri, procese și mecanisme de administrare solide, inclusiv strategii și procese de evaluare și menținere a caracterului adecvat al capitalului intern. În cazul apariției unor deficiențe, BCE ar trebui să aibă, de asemenea, atribuția de a impune măsuri adecvate, inclusiv cerințe specifice de suplimentare a fondurilor proprii, cerințe specifice de publicare, precum și cerințe specifice de lichiditate.
- (26) Riscurile la adresa siguranței și solidității unei instituții de credit pot apărea atât la nivelul instituțiilor de credit individuale, cât și la nivelul unui grup bancar sau al unui conglomerat financiar. Pentru a garanta siguranța și soliditatea instituțiilor de credit, este importantă existența unor acorduri specifice de supraveghere care să atenueze aceste riscuri. În plus față de supravegherea instituțiilor de credit individuale, atribuțiile BCE ar trebui să includă supravegherea la nivel consolidat, supravegherea suplimentară, supravegherea societăților financiare holding și supravegherea societăților financiare holding mixte, excluzând supravegherea întreprinderilor de asigurare.

- (27) În vederea menținerii stabilității financiare, deteriorarea situației financiare și economice a unei instituții trebuie remediată în stadiu incipient. BCE ar trebui să aibă atribuția de a lua măsuri de intervenție timpurie, astfel cum se prevede în dreptul relevant al Uniunii. Totuși, BCE ar trebui să-și coordoneze măsurile de intervenție timpurie cu autoritățile de rezoluție relevante. În măsura în care autoritățile naționale își mențin competențele privind rezoluția instituțiilor de credit, BCE ar trebui, în plus, să se coordoneze în mod corespunzător cu autoritățile naționale în cauză, pentru a asigura o înțelegere comună a responsabilităților fiecăruia în caz de producere a unei crize, în special în contextul grupurilor de gestionare a crizelor transfrontaliere și al viitoarelor colegii de rezoluție instituite în acest scop.
- (28) Atribuțiile de supraveghere care nu sunt conferite BCE ar trebui să rămână în competența autorităților naționale. Aceste atribuții ar trebui să includă prerogativa de a primi notificări de la instituțiile de credit în legătură cu dreptul de stabilire și de liberă prestare a serviciilor, de a supraveghea organismele care nu se încadrează în definiția instituțiilor de credit în temeiul dreptului Uniunii, dar care sunt supravegheate ca instituții de credit în conformitate cu dreptul național, de a supraveghea instituțiile de credit din țări terțe care își înființează o sucursală sau furnizează servicii transfrontaliere în Uniune, de a supraveghea serviciile de plăți, de a efectua verificări curente ale instituțiilor de credit, de a îndeplini funcția autorităților competente în relația cu instituțiile de credit în ceea ce privește piețele instrumentelor financiare, de a preveni utilizarea sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului și de a asigura protecția consumatorilor.
- (29) BCE ar trebui să coopereze în mod corespunzător și pe deplin cu autoritățile naționale competente cu asigurarea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor și cu combaterea spălării banilor.
- (30) BCE ar trebui să îndeplinească atribuțiile care îi sunt conferite cu scopul de a garanta siguranța și soliditatea instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar din Uniune și al fiecărui stat membru participant în parte, precum și unitatea și integritatea pieței interne, asigurând astfel protecția deponenților și îmbunătățind funcționarea pieței interne, în conformitate cu cadrul unic de reglementare pentru serviciile financiare din Uniune. În special, BCE ar trebui să ia în considerare în mod adecvat principiile de egalitate și nediscriminare.
- (31) Conferirea unor atribuții de supraveghere Băncii Centrale Europene ar trebui să fie în concordanță cu cadrul SESF și cu obiectivul său fundamental de a elabora cadrul unic de reglementare și de a consolida convergența practicilor de supraveghere pe întreg teritoriul Uniunii. Cooperarea dintre autoritățile de supraveghere bancară și autoritățile de supraveghere a piețelor asigurărilor și valorilor mobiliare este importantă pentru a aborda chestiunile de interes comun și a asigura o supraveghere adecvată a instituțiilor de credit care operează și în sectorul asigurărilor și în cel al valorilor mobiliare. Prin urmare, BCE ar trebui să fie obligată să coopereze strâns cu ABE, cu AEVMP, cu AEAPO și cu Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) și cu celelalte autorități care fac parte din SESF. BCE ar trebui să își îndeplinească atribuțiile în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și fără a aduce atingere competenței și atribuțiilor altor participanți din cadrul SESF. De asemenea, BCE ar trebui să fie obligată să coopereze cu autoritățile de rezoluție relevante și cu organismele care finanțează direct sau indirect asistența financiară publică.
- (32) BCE ar trebui să își îndeplinească atribuțiile sub rezerva dreptului relevant al Uniunii și în conformitate cu acesta, inclusiv cu totalitatea dreptului primar și secundar al Uniunii, cu deciziile Comisiei în domeniul ajutoarelor de stat, cu normele privind concurența și controlul fuziunilor și cu cadrul unic de reglementare aplicabil tuturor statelor membre. ABE este însărcinată cu elaborarea de proiecte de standarde tehnice, precum și de orientări și recomandări care să asigure convergența în materie de supraveghere și coerența rezultatelor activităților de supraveghere pe teritoriul Uniunii. BCE nu ar trebui să se substituie ABE în exercitarea acestor atribuții și, prin urmare, ar trebui să dețină prerogative privind adoptarea de regulamente în conformitate cu articolul 132 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și în conformitate cu actele Uniunii adoptate de Comisie pe baza propunerilor elaborate de ABE și sub rezerva articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.
- (33) După caz, BCE și autoritățile competente responsabile cu piețele destinate instrumentelor financiare ar trebui să încheie memorandumuri de înțelegere care să descrie în termeni generali modul în care vor coopera în vederea îndeplinirii atribuțiilor de supraveghere ce le revin în temeiul dreptului Uniunii în legătură cu instituțiile financiare menționate în prezentul regulament. Aceste memorandumuri ar trebui transmise Parlamentului European, Consiliului și autorităților competente din toate statele membre.
- (34) În exercitarea atribuțiilor sale și în exercitarea prerogativelor sale de supraveghere, BCE ar trebui să aplice normele materiale legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit. În componența normelor respective intră dreptul relevant al Uniunii, în special regulamente direct aplicabile sau directive precum cele privind cerințele de capital impuse instituțiilor de credit și cele privind conglomeratele financiare. În cazul în care normele materiale legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit sunt prevăzute de directive, BCE ar trebui să aplice legislația națională de transpunere a directivelor respective. În cazul în care dreptul relevant al Uniunii constă din regulamente și se referă la domenii în care, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, respectivele regulamente acordă în mod explicit opțiuni pentru statele membre, BCE ar trebui să aplice și legislația națională de exercitare a acelor opțiuni. Asemenea opțiuni ar trebui interpretate ca excluzând opțiunile aflate numai la dispoziția autorităților competente sau desemnate. Acest lucru nu aduce atingere principiului supremației dreptului Uniunii. Prin urmare, BCE ar trebui, atunci când adoptă orientări sau recomandări sau când ia decizii, să se bazeze pe dreptul obligatoriu relevant al Uniunii și să acționeze în conformitate cu aceasta.

- (35) În cadrul domeniului de aplicare a atribuțiilor conferite BCE, dreptul național conferă autorităților naționale competente anumite prerogative care în prezent nu sunt cerute de dreptul Uniunii, inclusiv anumite prerogative privind intervenția timpurie și măsurile preventive. BCE ar trebui să poată solicita autorităților naționale în statele membre participante să facă uz de aceste prerogative, pentru a asigura realizarea integrală și eficace a supravegherii în cadrul MUS.
- (36) Pentru a se asigura că instituțiile de credit, societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte aplică normele și deciziile în materie de supraveghere, ar trebui impuse sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare în caz de încălcări. În conformitate cu articolul 132 alineatul (3) din TFUE și cu Regulamentul (CE) nr. 2532/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 cu privire la atribuțiile Băncii Centrale Europene în materie de sancțiuni⁽¹⁾, BCE are dreptul de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu asupra întreprinderilor pentru nerespectarea obligațiilor care decurg din regulamentele și deciziile sale. Mai mult, pentru a permite BCE să își exercite în mod eficient atribuțiile referitoare la asigurarea respectării normelor în materie de supraveghere prevăzute în dreptul direct aplicabil al Uniunii, BCE ar trebui să fie împuternicită să impună sancțiuni pecuniare instituțiilor de credit, societăților financiare holding și societăților financiare holding mixte pentru încălcarea acestor norme. Autoritățile naționale ar trebui să poată în continuare aplica sancțiuni în caz de nerespectare a obligațiilor care decurg din dreptul național care transpune directivele Uniunii. În cazul în care BCE consideră că pentru îndeplinirea atribuțiilor sale este necesară aplicarea unei sancțiuni pentru astfel de încălcări, ea ar trebui să fie în măsură să sesizeze autoritățile naționale competente în acest sens.
- (37) Autoritățile naționale de supraveghere dețin o expertiză bogată și de lungă durată în ceea ce privește supravegherea instituțiilor de credit aflate pe teritoriul lor și cunosc în detaliu caracteristicile economice, organizaționale și culturale ale acestora. În acest scop, ele dispun de un personal numeros specializat în acest domeniu. Prin urmare, pentru a asigura o supraveghere de înaltă calitate la nivelul întregii Uniuni, autoritățile naționale competente ar trebui să aibă responsabilitatea de a sprijini BCE în pregătirea și punerea în aplicare a oricăror acte referitoare la exercitarea atribuțiilor de supraveghere ale BCE. Aceasta ar trebui să includă mai ales evaluările curente ale situației unei instituții de credit și verificările la fața locului aferente.
- (38) Criteriile prevăzute în prezentul regulament care definesc sfera instituțiilor care sunt mai puțin semnificative ar trebui să se aplice la cel mai înalt nivel de consolidare în cadrul statelor membre participante, pe bază de date consolidate. Atunci când își îndeplinește atribuțiile care i-au fost conferite prin prezentul regulament în ceea ce privește un grup de instituții de credit care nu este mai puțin semnificativ pe bază consolidată, BCE ar trebui să își îndeplinească aceste atribuții pe bază consolidată în ceea ce privește grupul instituțiilor de credit și pe bază individuală în ceea ce privește filialele și sucursalele bancare ale grupului respectiv cu sediul în state membre participante.
- (39) Criteriile prevăzute în prezentul regulament care definesc sfera instituțiilor care sunt mai puțin semnificative ar trebui specificate într-un cadru adoptat și publicat de BCE în consultare cu autoritățile naționale competente. Pe această bază, BCE ar trebui să fie responsabilă cu aplicarea acestor criterii și să verifice, prin propriile calcule, dacă aceste criterii sunt îndeplinite. Informațiile solicitate de BCE pentru a-și efectua calculele nu ar trebui să forțeze instituțiile să aplice cadre contabile diferite de cele care le sunt aplicabile în temeiul altor acte de drept al Uniunii și de drept național.
- (40) Odată ce o instituție de credit a fost considerată semnificativă sau mai puțin semnificativă, această evaluare nu ar trebui să fie, în general, modificată mai des decât o dată la 12 luni, cu excepția cazului în care există modificări structurale în cadrul grupurilor bancare, precum fuziunile sau cesionările.
- (41) Atunci când se decide, ca urmare a unei notificări din partea unei autorități naționale competente, că o instituție are o relevanță semnificativă pentru economia națională și că, prin urmare, ar trebui să fie supravegheată de către BCE, BCE ar trebui să ia în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv aspecte legate de condiții de concurență echitabile.
- (42) În ceea ce privește supravegherea instituțiilor de credit transfrontaliere, active atât în interiorul, cât și în afara zonei euro, BCE ar trebui să coopereze îndeaproape cu autoritățile competente ale statelor membre neparticipante. În calitate de autoritate competentă, BCE ar trebui să se supună obligațiilor aferente de cooperare și schimb de informații în temeiul dreptului Uniunii și ar trebui să participe pe deplin în cadrul colegiilor autorităților de supraveghere. În plus, deoarece exercitarea atribuțiilor de supraveghere de către o instituție a Uniunii aduce beneficii clare în ceea ce privește stabilitatea financiară și integrarea sustenabilă a pieței, statele membre a căror monedă nu este euro ar trebui să aibă și ele, prin urmare, posibilitatea de a participa la MUS. Cu toate acestea, condiția prealabilă necesară pentru exercitarea cu eficacitate a atribuțiilor de supraveghere este ca deciziile de supraveghere să fie puse în aplicare pe deplin și fără întârziere. Statele membre care doresc să participe la MUS ar trebui, prin urmare, să se angajeze să ia toate măsurile pentru ca autoritățile lor naționale competente să respecte și să adopte orice măsură solicitată de BCE în legătură cu instituțiile de credit. BCE ar trebui să fie în măsură să stabilească o cooperare strânsă cu autoritățile competente ale unui stat membru a cărui monedă nu este euro. Aceasta ar trebui să fie obligată să stabilească cooperarea în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul regulament.
- (43) Ținând seama de faptul că statele membre participante a căror monedă nu este euro nu sunt reprezentate în Consiliul guvernatorilor atât timp cât nu adoptă moneda euro, în conformitate cu TFUE și că nu pot beneficia pe deplin de alte mecanisme aflate la dispoziția

(1) JO L 318, 27.11.1998, p. 4.

statelor membre a căror monedă este euro, în prezentul regulament sunt prevăzute garanții suplimentare în cadrul procesului decizional. Cu toate acestea, garanțiile respective, în special posibilitatea statelor membre participante a căror monedă nu este euro să solicite încetarea imediată a cooperării strânse după informarea Consiliului guvernatorilor cu privire la dezacordul lor motivat privind un proiect de decizie al Consiliului de supraveghere, ar trebui utilizate în cazuri excepționale, pe deplin justificate. Acestea ar trebui să fie utilizate numai atât timp cât se aplică respectivele circumstanțe speciale. Garanțiile se datorează circumstanțelor specifice în care se află, în temeiul prezentului regulament, statele membre participante a căror monedă nu este euro, întrucât acestea nu sunt reprezentate în Consiliul guvernatorilor și nu pot beneficia pe deplin de alte mecanisme aflate la dispoziția statelor membre a căror monedă este euro. Prin urmare, garanțiile nu pot și nu ar trebui să fie considerate un precedent pentru alte domenii de politică a Uniunii.

- (44) Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui să modifice în vreun fel cadrul actual care reglementează schimbarea formei juridice a sucursalelor sau filialelor și nici aplicarea acestui cadru, sau să se înțeleagă ori să se aplice în sensul oferirii de stimulente în favoarea acestei schimbări. În această privință, responsabilitatea autorităților competente ale statelor membre neparticipante ar trebui să fie respectată pe deplin, astfel încât aceste autorități să dispună în continuare de suficiente instrumente și prerogative în domeniul supravegherii instituțiilor de credit care funcționează pe teritoriul lor, pentru a avea capacitatea de a-și îndeplini această responsabilitate și de a proteja în mod eficace stabilitatea financiară și interesul general. Mai mult, în scopul de a sprijini autoritățile competente în îndeplinirea responsabilităților care le revin, informațiile privind modificarea formei juridice a sucursalelor sau a filialelor ar trebui oferite în timp util deponenților și autorităților competente.
- (45) Pentru a-și putea îndeplini atribuțiile, BCE ar trebui să dețină prerogative adecvate în domeniul supravegherii. Dreptul Uniunii privind supravegherea prudențială a instituțiilor de credit prevede conferirea anumitor prerogative autorităților competente desemnate de statele membre în aceste scopuri. În măsura în care aceste prerogative se înscriu în sfera atribuțiilor de supraveghere conferite BCE, în raport cu statele membre participante, BCE ar trebui să fie considerată autoritatea competentă și ar trebui să dețină prerogativele conferite autorităților competente prin dreptul Uniunii. Aceasta include prerogativele conferite prin aceste acte autorităților competente ale statelor membre de origine și gazdă, precum și prerogativele conferite autorităților desemnate.
- (46) BCE ar trebui să dețină prerogativa în domeniul supravegherii pentru înlăturarea unui membru al unei structuri de conducere, în conformitate cu prezentul regulament.
- (47) Pentru a-și îndeplini atribuțiile cu eficacitate, BCE ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita toate informațiile necesare și de a efectua, după caz, în cooperare cu autoritățile naționale competente, investigații și verificări la

fața locului. BCE și autoritățile naționale competente ar trebui să aibă acces la aceleași informații, fără ca instituțiile de credit să facă obiectul dublei raportări.

- (48) Privilegiul profesiei juridice este un principiu fundamental de drept al Uniunii, care protejează confidențialitatea comunicării dintre persoanele fizice sau juridice și consilierii acestora, în conformitate cu condițiile prevăzute în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE).
- (49) Atunci când BCE are nevoie să ceară informații de la o persoană stabilită într-un stat membru neparticipant, dar care aparține unei instituții de credit, unei societăți financiare holding sau unei societăți financiare holding mixte cu sediul într-un stat membru participant sau către care această instituție de credit, societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă a externalizat funcții sau activități operaționale, și când aceste cerințe nu se aplică și nu pot fi puse în aplicare în statul membru neparticipant, BCE ar trebui să se coordoneze cu autoritatea competentă din statul membru neparticipant în cauză.
- (50) Prezentul regulament nu afectează aplicarea normelor instituite de articolele 34 și 42 din Protocolul nr. 4 privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, atașat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE („Statutul SEBC și al BCE”). Actele adoptate de BCE în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să dea naștere niciunui drept sau să impună vreo obligație în statele membre neparticipante, cu excepția cazului în care astfel de acte sunt conforme cu dreptul relevant al Uniunii, în conformitate cu protocolul respectiv și cu Protocolul nr. 15 privind unele dispoziții referitoare la Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, atașat la TUE și la TFUE.
- (51) În cazul în care instituțiile de credit își exercită dreptul de stabilire sau de prestare de servicii într-un alt stat membru, sau atunci când mai multe entități dintr-un grup au sediile în state membre diferite, dreptul Uniunii prevede proceduri specifice și atribuirea de competențe fiecăruia dintre statele membre în cauză. În măsura în care BCE preia anumite atribuții de supraveghere pentru toate statele membre participante, aceste proceduri și atribuirii nu ar trebui să se aplice în cazul exercitării dreptului de stabilire sau de prestare de servicii într-un alt stat membru participant.
- (52) Atunci când își îndeplinește atribuțiile în temeiul prezentului regulament, precum și atunci când solicită sprijin din partea autorităților naționale competente, BCE ar trebui să aibă în vedere un echilibru echitabil cu privire la implicarea tuturor autorităților naționale competente în cauză, în conformitate cu responsabilitățile prevăzute în dreptul aplicabil al Uniunii pentru supravegherea individuală și pentru supravegherea pe baza subconsolidată și consolidată.

- (53) Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui interpretată drept prerogativă conferită BCE de a impune sancțiuni persoanelor fizice sau juridice altele decât instituțiile de credit, societățile financiare holding sau societățile financiare holding mixte, fără a se aduce atingere prerogativei BCE de a solicita autorităților naționale competente să acționeze pentru a se asigura că sunt impuse sancțiunile corespunzătoare.
- (54) Astfel cum se prevede în tratate, BCE este o instituție a Uniunii în ansamblu. În ceea ce privește procedurile sale decizionale, aceasta ar trebui să se supună normelor și principiilor generale ale Uniunii referitoare la un proces echitabil și la transparență. Dreptul destinatarilor deciziilor BCE de a fi audiați ar trebui să fie pe deplin respectat, precum și dreptul lor de a solicita un control al deciziilor BCE în conformitate cu normele stabilite în prezentul regulament.
- (55) Conferirea atribuțiilor de supraveghere implică o responsabilitate semnificativă pentru BCE de a proteja stabilitatea financiară în Uniune și de a face uz de prerogativele sale în domeniul supravegherii în modul cel mai eficace și echilibrat. Orice transfer de competențe în domeniul supravegherii de la nivelul unui stat membru la nivelul Uniunii ar trebui însoțit de cerințe corespunzătoare în privința transparenței și a asumării răspunderii. Prin urmare, BCE ar trebui să răspundă pentru exercitarea acestor atribuții în fața Parlamentului European și a Consiliului, instituții legitimate democratic care reprezintă cetățenii Uniunii și statele membre. Aceasta ar trebui să includă raportarea periodică și furnizarea de răspunsuri la întrebările adresate de Parlamentul European, în conformitate cu regulamentul său de procedură, și de Eurogrup, în conformitate cu procedurile sale. Orice obligații de raportare ar trebui să se supună cerințelor relevante privind secretul profesional.
- (56) BCE ar trebui, de asemenea, să înainteze parlamentelor naționale ale statelor membre participante rapoartele pe care le adresează Parlamentului European și Consiliului. Parlamentele naționale ale statelor membre participante ar trebui să aibă posibilitatea de a adresa BCE orice observație sau întrebare cu privire la îndeplinirea atribuțiilor sale de supraveghere, la care BCE poate furniza un răspuns. Normele interne ale acestor parlamente naționale ar trebui să ia în considerare detalii ale procedurilor și modalităților relevante atunci când formulează observații și întrebări adresate BCE. În acest context, ar trebui acordată o atenție deosebită observațiilor sau întrebărilor legate de retragerea autorizațiilor instituțiilor de credit față de care autoritățile naționale au adoptat măsuri necesare pentru rezoluție sau pentru a menține stabilitatea financiară, în conformitate cu procedura prevăzută în prezentul regulament. Parlamentul național al unui stat membru participant ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a invita președintele sau un reprezentant al Consiliului de supraveghere să participe la un schimb de opinii cu un reprezentant al autorității naționale competente, cu privire la supravegherea instituțiilor de credit din statul membru respectiv. Acest rol al parlamentelor naționale este oportun, având în vedere impactul potențial al măsurilor de supraveghere asupra finanțelor publice, a instituțiilor de credit, a clienților și angajaților acestora, precum și asupra piețelor din statele membre participante. În cazul în care autoritățile naționale competente iau măsuri în conformitate cu prezentul regulament, modalitățile de responsabilizare prevăzute de dreptul național ar trebui aplicate în continuare.
- (57) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului Parlamentului European de a constitui, în conformitate cu articolul 226 din TFUE, o comisie temporară de anchetă care să examineze presupuse contravenții sau administrarea defectuoasă în punerea în aplicare a dreptului Uniunii, și nici dreptului Parlamentului European de a-și exercita funcțiile de control politic prevăzute în tratate, inclusiv dreptul acestuia de a adopta o poziție sau o rezoluție în situațiile în care consideră oportun acest lucru.
- (58) În acțiunile sale, BCE ar trebui să respecte principiul procesului echitabil și al transparenței.
- (59) Regulamentul menționat la articolul 15 alineatul (3) din TFUE ar trebui să stabilească norme detaliate care să permită accesul la documentele pe care BCE le deține ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor sale de supraveghere, în conformitate cu TFUE.
- (60) În conformitate cu articolul 263 din TFUE, CJUE îi revine sarcina de a controla, printre altele, legalitatea actelor BCE, altele decât recomandările și avizele, menite să producă efecte juridice față de terți.
- (61) În conformitate cu articolul 340 din TFUE, BCE, în concordanță cu principiile generale comune ale cadrelor legislative ale statelor membre, ar trebui să repare orice prejudiciu provocat de către aceasta sau de către funcționarii acesteia în exercitarea funcțiilor lor. Această dispoziție nu ar trebui să aducă atingere răspunderii autorităților naționale competente de a repara orice prejudiciu cauzat de către acestea sau de către funcționarii acestora în exercitarea funcțiilor lor în conformitate cu legislația națională.
- (62) Regulamentul nr. 1 al Consiliului de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene ⁽¹⁾ se aplică BCE în temeiul articolului 342 din TFUE.
- (63) Atunci când stabilește dacă dreptul de acces la dosar al persoanelor în cauză ar trebui limitat, BCE ar trebui să respecte drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, îndeosebi dreptul la o cale de atac eficace și la un proces echitabil.

⁽¹⁾ JO 17, 6.10.1958, p. 385.

- (64) BCE ar trebui să ofere persoanelor juridice și fizice posibilitatea de a solicita un control al deciziilor care le sunt adresate sau care le privesc în mod direct și individual și care au fost luate în temeiul prerogativelor care i-au fost conferite prin prezentul regulament. Sfera de aplicare a controlului ar trebui să se refere la conformitatea procedurală și de fond cu prezentul regulament a unor astfel de decizii, cu respectarea marjei discreționare acordate BCE pentru a hotărî cu privire la oportunitatea luării acestor decizii. În acest scop și din motive de economie procedurală, BCE ar trebui să înființeze un comitet administrativ de control în vederea efectuării unei astfel de evaluări interne. Pentru formarea comitetului, Consiliul guvernatorilor BCE ar trebui să numească persoane cu o reputație solidă. În luarea deciziei sale, Consiliul guvernatorilor ar trebui să asigure, în măsura posibilului, un echilibru adecvat privind distribuția geografică și între genuri la nivelul statelor membre. Procedura stabilită pentru efectuarea controlului ar trebui să prevadă reanalizarea de către Consiliul de supraveghere a proiectului de decizie anterior, după caz.
- (65) BCE este responsabilă cu îndeplinirea funcțiilor legate de politica monetară, în vederea menținerii stabilității prețurilor, în conformitate cu articolul 127 alineatul (1) din TFUE. Exercițarea atribuțiilor de supraveghere are drept obiectiv protejarea siguranței și solidității instituțiilor de credit și a stabilității sistemului financiar. Prin urmare, acestea ar trebui îndeplinite complet separat, pentru a evita conflictele de interese și a asigura exercitarea fiecărei funcții în conformitate cu obiectivele urmărite. BCE ar trebui să fie în măsură să garanteze funcționarea complet diferențiată a Consiliului guvernatorilor în ceea ce privește funcția sa monetară și cea de supraveghere. O astfel de diferențiere ar trebui să cuprindă cel puțin reuniuni și ordini de zi strict separate.
- (66) Separarea personalului din punct de vedere organizațional ar trebui să vizeze toate serviciile necesare unei politici monetare independente și ar trebui să asigure faptul că exercitarea atribuțiilor conferite prin prezentul regulament este pe deplin supusă controlului democratic și monitorizării prevăzute de prezentul regulament. Personalul implicat în îndeplinirea atribuțiilor conferite BCE prin prezentul regulament ar trebui să raporteze președintelui Consiliului de supraveghere.
- (67) Mai exact, în cadrul BCE ar trebui instituit un Consiliu de supraveghere responsabil cu pregătirea deciziilor în materie de supraveghere care să includă expertiza specifică a autorităților naționale de supraveghere. Prin urmare, consiliul ar trebui să fie prezidat de un președinte, să aibă un vicepreședinte și să includă reprezentanți ai BCE și ai autorităților naționale competente. În conformitate cu prezentul regulament, numirile în cadrul Consiliului de supraveghere ar trebui să respecte principiile echilibrului între genuri, experienței și calificării. Toți membrii Consiliului de supraveghere ar trebui să fie informați prompt și complet cu privire la punctele de pe ordinea de zi a reuniunilor acestuia, în vederea facilitării eficacității discuției și a procesului de adoptare a proiectelor de decizii.
- (68) În cursul exercitării atribuțiilor sale, Consiliul de supraveghere ar trebui să țină cont de toate faptele și împrejurările relevante din statele membre participante și ar trebui să își îndeplinească îndatoririle în interesul întregii Uniuni.
- (69) Respectând pe deplin acordurile instituționale și modalitățile de vot instituite prin tratate, Consiliul de supraveghere ar trebui să reprezinte un organism esențial în exercitarea de către BCE a atribuțiilor de supraveghere, atribuții care, până în prezent, au revenit autorităților naționale competente. Din acest motiv, Consiliului ar trebui să i se confere competența de a adopta o decizie de punere în aplicare pentru numirea președintelui și a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere. După audierea Consiliului de supraveghere, BCE ar trebui să prezinte Parlamentului European, spre aprobare, o propunere de numire a președintelui și a vicepreședintelui. Odată ce respectiva propunere a fost aprobată, Consiliul ar trebui să adopte decizia de punere în aplicare respectivă. Președintele ar trebui să fie ales pe baza unei proceduri de selecție deschise, despre care Parlamentul European și Consiliul ar trebui să fie informați în mod corespunzător.
- (70) Pentru a permite o rotație adecvată, asigurând totodată independența deplină a președintelui, mandatul acestuia nu ar trebui să depășească cinci ani și nu ar trebui să poată fi reînnoit. Pentru a asigura o coordonare deplină cu activitățile ABE și cu politicile prudentiale ale Uniunii, Consiliul de supraveghere ar trebui să aibă posibilitatea de a invita ABE și Comisia în calitate de observatori. Președintele Autorității europene de rezoluție ar trebui, odată ce aceasta este instituită, să participe ca observator la reuniunile Consiliului de supraveghere.
- (71) Consiliul de supraveghere ar trebui sprijinit de către un comitet director, cu o componență mai restrânsă. Comitetul director ar trebui să pregătească reuniunile Consiliului de supraveghere, să își îndeplinească îndatoririle strict în interesul întregii Uniuni și să funcționeze în condiții de transparență totală față de Consiliul de supraveghere.
- (72) Consiliul guvernatorilor BCE ar trebui să invite reprezentanții din statele membre participante a căror monedă nu este euro oricând acesta intenționează să obiecteze față de un proiect de decizie pregătit de Consiliul de supraveghere sau oricând autoritățile naționale competente vizate informează Consiliul guvernatorilor cu privire la dezacordul lor justificat privind un proiect de decizie a Consiliului de supraveghere, atunci când o astfel de decizie se adresează autorităților naționale în legătură cu instituții de credit din state membre participante a căror monedă nu este euro.
- (73) Pentru a asigura separarea atribuțiilor de politică monetară de cele de supraveghere, ar trebui să i se solicite BCE să instituie un grup de mediere. Instituirea grupului și, în special, componența sa, ar trebui să asigure soluționarea diferențelor de opinii într-un mod echilibrat, în interesul Uniunii în ansamblu.

- (74) Consiliul de supraveghere, comitetul director și personalul BCE care îndeplinește atribuțiile de supraveghere ar trebui să facă obiectul unor cerințe corespunzătoare privind secretul profesional. Cerințe similare ar trebui să se aplice schimbului de informații cu personalul BCE care nu este implicat în activități de supraveghere. Această cerință nu ar trebui să împiedice BCE să facă schimb de informații, în limitele și condițiile prevăzute de legislația relevantă a Uniunii, inclusiv cu Comisia, în vederea îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin în temeiul articolelor 107 și 108 din TFUE și în conformitate cu dreptul Uniunii privind supravegherea economică și bugetară îmbunătățite.
- (75) Pentru a-și putea îndeplini atribuțiile de supraveghere în mod eficace, BCE ar trebui să-și exercite atribuțiile de supraveghere care îi sunt conferite în mod complet independent, în special față de influența politică nejustificată și față de ingerința industriei de profil, care i-ar afecta independența operațională.
- (76) Utilizarea unor perioade de așteptare aplicabile în cazul autorităților de supraveghere constituie un aspect important al asigurării eficacității și independenței supravegherii efectuate de către aceste autorități. În acest scop și fără a aduce atingere aplicării unor norme naționale mai stricte, BCE ar trebui să stabilească și să mențină proceduri cuprinzătoare și oficiale, inclusiv perioade de control adecvate, pentru a evalua în prealabil și a preveni posibilele conflicte cu interesul legitim al MUS/BCE, în cazul în care un fost membru al Consiliului de supraveghere își începe activitatea în cadrul industriei bancare pe care a supravegheat-o anterior.
- (77) Pentru a-și putea îndeplini atribuțiile de supraveghere în mod eficient, BCE ar trebui să dispună de resurse adecvate. Aceste resurse ar trebui să fie obținute într-un mod care să asigure independența BCE față de influențe nejustificate din partea autorităților naționale competente și a participanților la piață, precum și separarea dintre politica monetară și atribuțiile de supraveghere. Costurile activității de supraveghere ar trebui suportate de către entitățile care fac obiectul acesteia. Prin urmare, exercitarea atribuțiilor de supraveghere de către BCE ar trebui finanțată prin taxe anuale percepute de la instituțiile de credit care își au sediul în statele membre participante. BCE ar trebui, de asemenea, să poată percepe taxe sucursalelor înființate într-un stat membru participant de către instituțiile de credit cu sediul într-un stat membru neparticipant pentru a acoperi cheltuielile suportate de BCE atunci când aceasta își exercită atribuțiile în calitate de supraveghetor gazdă asupra sucursalelor respective. În cazul în care o instituție de credit sau o sucursală este supravegheată pe bază consolidată, taxa ar trebui percepută la cel mai înalt nivel al unei instituții de credit din cadrul grupului implicat având sediul în statul membru participant. Calculul taxelor ar trebui să excludă orice filială cu sediul într-un stat membru neparticipant.
- (78) Atunci când o instituție de credit este inclusă în supraveghere pe o bază consolidată, taxa ar trebui să fie calculată la cel mai înalt nivel de consolidare în statele membre participante și să fie alocată instituțiilor de credit cu sediul într-un stat membru participant și incluse în supravegherea pe o bază consolidată, pe baza unor criterii obiective privind importanța și profilul de risc, incluzând activele ponderate în funcție de risc.
- (79) Un personal foarte motivat, bine instruit și imparțial este indispensabil pentru realizarea unei supravegheri eficace. Pentru a crea un mecanism de supraveghere cu adevărat integrat, ar trebui prevăzute schimburi și detașări adecvate de personal, cu și între toate autoritățile naționale competente și BCE. Pentru asigurarea unui control *inter pares* continuu, în special în supravegherea instituțiilor de credit mari, BCE ar trebui să poată solicita ca echipele naționale de supraveghere să implice, de asemenea, personal de la autoritățile competente ale altor state membre participante, făcând posibilă constituirea de echipe de supraveghere cu diversitate geografică, cu o expertiză și un profil specifice. Schimburile și detașările de personal ar trebui să contribuie la instituirea unei culturi comune a supravegherii. BCE ar trebui să furnizeze periodic informații cu privire la numărul de membri ai personalului provenind de la autoritățile naționale competente care sunt detașați la BCE pentru funcționarea MUS.
- (80) Având în vedere globalizarea serviciilor bancare și importanța sporită a standardelor internaționale, BCE ar trebui să își îndeplinească atribuțiile în respectul standardelor internaționale și în dialog și cooperare strânsă cu autoritățile de supraveghere din afara Uniunii, fără a se suprapune rolului internațional al ABE. BCE ar trebui împunernicită să dezvolte contacte și să încheie acorduri administrative cu autoritățile de supraveghere și administrațiile din țări terțe și cu organizațiile internaționale, coordonându-se în același timp cu ABE și respectând pe deplin rolurile existente și respectivele competențe ale statelor membre și ale instituțiilor Uniunii.
- (81) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾ se aplică pe deplin prelucrării datelor cu caracter personal de către BCE în sensul prezentului regulament.
- (82) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Anti-fraudă (OLAF) ⁽³⁾ se aplică BCE. BCE a adoptat Decizia

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

BCE/2004/11⁽¹⁾ privind modalitățile și condițiile aplicabile investigațiilor efectuate de Oficiul European Anti-fraudă în cadrul Băncii Centrale Europene.

- (83) Pentru a se asigura că instituțiile de credit fac obiectul unei supravegheri de cea mai înaltă calitate, nestingherite de alte considerații de natură neprudențială, și că evoluțiile pieței cu influențe negative reciproce care afectează instituțiile de credit și statele membre sunt abordate în timp util și cu eficacitate, BCE ar trebui să treacă în cel mai scurt timp posibil la îndeplinirea atribuțiilor specifice de supraveghere. Cu toate acestea, transferul atribuțiilor de supraveghere de la autoritățile naționale de supraveghere la BCE necesită o anumită pregătire. Prin urmare, ar trebui prevăzută o perioadă de tranziție.
- (84) La adoptarea modalităților operaționale detaliate privind punerea în aplicare a atribuțiilor conferite BCE prin prezentul regulament, BCE ar trebui să prevadă măsuri tranzitorii care să asigure finalizarea procedurilor de supraveghere în curs, inclusiv orice decizii și/sau măsuri adoptate sau investigații inițiate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (85) În Comunicarea sa din 28 noiembrie 2012 privind proiectul unei uniuni economice și monetare profunde și autentice, Comisia a declarat că „articolul 127 alineatul (6) din TFUE ar putea fi modificat, astfel încât să se aplice procedura legislativă ordinară și să se elimine unele dintre constrângerile juridice care vizează în prezent configurarea MUS (și anume consfințirea unei opțiuni directe și irevocabile de participare la MUS a statelor membre a căror monedă nu este euro, dincolo de modelul „cooperării strânse”; acordarea de drepturi absolut egale în cadrul procesului decizional al BCE statelor membre a căror monedă nu este euro care participă la MUS; și realizarea de noi progrese în direcția separării interne a procesului decizional vizând politica monetară de cel vizând supravegherea)”. De asemenea, a precizat că „un anumit aspect care ar trebui rezolvat ar fi consolidarea responsabilității democratice a BCE în măsura în care aceasta acționează ca organism de supraveghere bancară”. Se reamintește faptul că TUE prevede că propunerile de modificare a tratatului pot fi depuse de către guvernul oricărui stat membru, Parlamentul European sau Comisia Europeană, și că pot să se refere la orice aspect al tratatelor.
- (86) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la o cale de atac eficace și la un proces echitabil și trebuie să fie pus în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (87) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea unui cadru eficient și eficace pentru exercitarea

atribuțiilor specifice de supraveghere a instituțiilor de credit de către o instituție a Uniunii și asigurarea aplicării coerente a cadrului unic de reglementare a instituțiilor de credit, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, și, în consecință, având în vedere structura panunională a pieței bancare și impactul exercitat asupra altor state membre de derapajele instituțiilor de credit –, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Obiect și definiții

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament conferă Băncii Centrale Europene atribuții specifice privind politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, pentru a contribui la siguranța și soliditatea instituțiilor de credit și la stabilitatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru, ținând seama pe deplin și în mod corespunzător de unitatea și integritatea pieței interne, pe baza tratamentului egal al instituțiilor de credit în vederea prevenirii arbitrajului de reglementare.

Instituțiile menționate la articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții⁽²⁾ sunt excluse din sfera atribuțiilor de supraveghere conferite Băncii Centrale Europene în conformitate cu articolul 4 din prezentul regulament. Sfera atribuțiilor de supraveghere ale BCE este limitată la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, în conformitate cu prezentul regulament. Prezentul regulament nu conferă BCE nicio altă atribuție de supraveghere, cum ar fi cele legate de supravegherea prudențială a contrapartidelor centrale.

În exercitarea atribuțiilor conferite în temeiul prezentului regulament și fără a aduce atingere obiectivului de a asigura siguranța și soliditatea instituțiilor de credit, BCE ia în considerare pe deplin diferitele tipuri, modele de afaceri și dimensiuni ale instituțiilor de credit.

Nicio acțiune, propunere sau politică a BCE nu discriminează, direct sau indirect, vreun stat membru sau grup de state membre ca loc de prestare a serviciilor bancare sau financiare în orice monedă.

Prezentul regulament nu aduce atingere responsabilităților și competențelor aferente ale autorităților competente ale statelor membre participante privind îndeplinirea atribuțiilor de supraveghere care nu sunt conferite BCE în temeiul prezentului regulament.

⁽¹⁾ Decizia BCE/2004/11 a Băncii Centrale Europene din 3 iunie 2004 privind modalitățile și condițiile aplicabile investigațiilor efectuate de Oficiul European Anti-fraudă în cadrul Băncii Centrale Europene, în materie de prevenire a fraudei, corupției și a altor activități ilegale care afectează interesele financiare ale Comunităților Europene și de modificare a condițiilor de angajare a personalului Băncii Centrale Europene (JO L 230, 30.6.2004, p. 56).

⁽²⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 338.

Prezentul Regulament nu aduce atingere nici responsabilităților și competențelor aferente ale autorităților competente sau desemnate ale statelor membre participante privind aplicarea instrumentelor macroprudențiale care nu sunt prevăzute în actele relevante de drept al Uniunii.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „stat membru participant” înseamnă un stat membru a cărui monedă este euro sau un stat membru a cărui monedă nu este euro și care a stabilit o cooperare strânsă în conformitate cu articolul 7;
2. „autoritate națională competentă” înseamnă o autoritate națională competentă desemnată de către un stat membru participant, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții ⁽¹⁾ și cu Directiva 2013/36/UE;
3. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
4. „societate financiară holding” înseamnă o societate financiară holding în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
5. „societate financiară holding mixtă” înseamnă o societate financiară holding mixtă în sensul definiției de la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a firmelor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar ⁽²⁾;
6. „conglomerat financiar” înseamnă un conglomerat financiar în sensul definiției de la articolul 2 punctul 14 din Directiva 2002/87/CE;
7. „autoritate națională desemnată” înseamnă o autoritate desemnată dintr-un stat membru participant, în sensul dreptului relevant al Uniunii.
8. „participație calificată” înseamnă o participație calificată conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
9. „Mecanism unic de supraveghere” (MUS) înseamnă sistemul de supraveghere financiară compus din BCE și din autoritățile naționale competente ale statelor membre participante, astfel cum se prevede la articolul 6 din prezentul regulament.

CAPITOLUL II

Cooperare și atribuții

Articolul 3

Cooperare

(1) BCE cooperează îndeaproape cu ABE, cu AEVMP, cu AEAPO și cu Comitetul european pentru risc sistemic (CERS), precum și cu alte autorități care fac parte din SESF, care asigură un nivel corespunzător de reglementare și supraveghere în Uniune.

Atunci când este necesar, BCE încheie memorandumuri de înțelegere cu autoritățile competente din statele membre responsabile de piețele instrumentelor financiare. Aceste memorandumuri sunt puse la dispoziția Parlamentului European, Consiliului și autorităților competente din toate statele membre.

(2) În sensul prezentului regulament, BCE participă în cadrul consiliului supraveghetorilor al ABE în condițiile prevăzute la articolul 40 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(3) BCE își îndeplinește atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament și fără a aduce atingere competențelor și sarcinilor ABE, AEVMP, AEAPO și CERS.

(4) BCE cooperează îndeaproape cu autoritățile care au competențe de rezoluție a instituțiilor de credit, inclusiv în pregătirea planurilor de rezoluție.

(5) Sub rezerva articolelor 1, 4 și 6, BCE cooperează îndeaproape cu orice facilitate de asistență financiară publică, inclusiv Fondul european de stabilitate financiară (EFSF) și MES, în special în cazul în care un astfel de organism a acordat sau este probabil să acorde, direct sau indirect, asistență financiară unei instituții de credit care face obiectul articolului 4.

(6) BCE și autoritățile competente din statele membre neparticipante încheie un memorandum de înțelegere care descrie în termeni generali modul în care vor coopera în vederea realizării atribuțiilor lor de supraveghere în temeiul dreptului Uniunii în legătură cu instituțiile financiare menționate la articolul 2. Memorandumul se revizuieste în mod periodic.

Fără a aduce atingere primului paragraf, BCE încheie un memorandum de înțelegere cu autoritatea competentă a fiecărui stat membru neparticipant care găzduiește cel puțin o instituție globală de importanță sistemică, astfel cum este prevăzut în dreptul Uniunii.

Fiecare memorandum se revizuieste periodic și se publică în condițiile asigurării unui tratament adecvat al informațiilor confidențiale.

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁽²⁾ JO L 35, 11.2.2003, p. 1.

Articolul 4

Atribuții conferite BCE

(1) În cadrul articolului 6 și în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, BCE deține competența exclusivă să exercite, în scopuri de supraveghere prudențială, următoarele atribuții în legătură cu toate instituțiile de credit cu sediile în statele membre participante:

- (a) autorizarea și retragerea autorizațiilor instituțiilor de credit, sub rezerva articolului 14;
- (b) pentru instituțiile de credit cu sediul într-un stat membru participant, care doresc să înființeze o sucursală sau să furnizeze servicii transfrontaliere într-un stat membru neparticipant, îndeplinirea atribuțiilor pe care le are autoritatea competentă din statul membru de origine în temeiul dreptului relevant al Uniunii;
- (c) evaluarea notificărilor de achiziție și cedare a participațiilor calificate la instituții de credit, cu excepția cazului rezoluției bancare și sub rezerva articolului 15;
- (d) asigurarea conformității cu actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf, care impun instituțiilor de credit cerințe prudențiale în domeniul cerințelor de fonduri proprii, al securitizării, al limitelor aferente expunerilor mari, al lichidității, al efectului de levier, precum și al raportării și publicării informațiilor referitoare la aceste aspecte;
- (e) asigurarea conformității cu actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf, care impun instituțiilor de credit cerințe legate de existența unor structuri solide de administrare, inclusiv cerințe referitoare la îndeplinirea criteriilor de onorabilitate și competență de către persoanele responsabile de conducerea instituțiilor de credit, de procesele de administrare a riscurilor, de mecanismele de control intern, de politicile și practicile privind remunerarea și de procesele interne de evaluare eficace a adecvării capitalului propriu, inclusiv de modelele bazate pe ratinguri interne;
- (f) desfășurarea proceselor de supraveghere, inclusiv, după caz, în coordonare cu ABE, realizarea de simulări de criză și posibila lor publicare, pentru a determina măsura în care acordurile, strategiile, procesele și mecanismele implementate de instituțiile de credit, precum și fondurile proprii deținute de acestea asigură o administrare sănătoasă și o acoperire corespunzătoare a riscurilor la care sunt expuse și, pe baza acestui proces de supraveghere, impunerea asupra instituțiilor de credit a unor cerințe specifice de suplimentare a fondurilor proprii, a unor cerințe specifice de publicare, a unor cerințe specifice de lichiditate și a altor măsuri, în cazurile specifice puse la dispoziția autorităților competente în dreptul relevant al Uniunii;
- (g) desfășurarea supravegherii pe bază consolidată în cazul societăților-mamă ale instituțiilor de credit cu sediul într-unul din statele membre participante, inclusiv în cazul societăților financiare holding și al societăților financiare holding mixte, și participarea la supravegherea pe bază consolidată, inclusiv în cadrul colegiilor de supraveghetori, fără a aduce atingere participării autorităților naționale competente în

cadru respectivelor colegii, în calitate de observatori, în ceea ce privește societăților-mamă care nu au sediul într-unul din statele membre participante;

- (h) participarea la supravegherea suplimentară a unui conglomerat financiar, în legătură cu instituțiile de credit incluse în acesta și asumarea atribuțiilor de coordonator, în cazul în care BCE este desemnată coordonator pentru un conglomerat financiar, în conformitate cu criteriile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii;
 - (i) îndeplinirea atribuțiilor de supraveghere în ceea ce privește planurile de redresare și intervenția timpurie în cazul în care o instituție de credit sau un grup pentru care BCE este autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată nu îndeplinește sau este susceptibilă să nu îndeplinească cerințele prudențiale aplicabile și, doar în situațiile prevăzute în mod explicit în dreptul relevant al Uniunii pentru autoritățile competente, operarea de modificări structurale impuse instituțiilor de credit pentru a preveni dificultățile financiare sau falimentul, cu excepția oricăror competențe în materie de rezoluție.
- (2) Pentru instituțiile de credit cu sediul într-un stat membru neparticipant, care înființează o sucursală sau furnizează servicii transfrontaliere într-un stat membru participant, BCE îndeplinește, în limitele prevăzute la alineatul (1), atribuțiile pentru care autoritățile naționale competente sunt competente în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii.

(3) În scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament și în vederea realizării obiectivului de a asigura standarde ridicate de supraveghere, BCE aplică integral dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive. În cazul în care legislația relevantă a Uniunii constă în regulamente și acolo unde, în prezent, respectivele regulamente acordă în mod explicit opțiuni pentru statele membre, BCE aplică și legislația națională de exercitare a acestor opțiuni.

În acest sens, BCE adoptă orientări și recomandări și ia decizii sub rezerva dreptului relevant al Uniunii și în conformitate cu acesta și, în special, cu orice act legislativ și fără caracter legislativ, inclusiv cele menționate la articolele 290 și 291 din TFUE. BCE face, în special, obiectul standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare obligatorii elaborate de ABE și adoptate de către Comisie în conformitate cu articolele 10-15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu articolul 16 din regulamentul respectiv, și dispozițiile din regulamentul respectiv cu privire la manualul de supraveghere european elaborat de ABE în conformitate cu respectivul regulament. De asemenea, BCE poate adopta regulamente doar în măsura în care este necesar în vederea organizării sau specificării modalităților de îndeplinire a atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament.

Înainte de a adopta un regulament, BCE organizează consultări publice deschise și analizează costurile și beneficiile potențiale aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul regulamentelor în cauză sau cu urgența deosebită a situației, caz în care BCE trebuie să justifice urgența.

Dacă este necesar, BCE contribuie, oricare ar fi rolul său participativ, la elaborarea de către ABE a unor proiecte de standarde tehnice de reglementare sau de standarde tehnice de punere în aplicare, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, sau semnaleză ABE eventuala necesitate de a prezenta Comisiei proiecte de standarde de modificare a standardelor tehnice de reglementare sau de punere în aplicare în vigoare.

Articolul 5

Atribuții și instrumente macroprudențiale

(1) Ori de câte ori este cazul sau este considerat necesar și fără a aduce atingere alineatului (2) din prezentul articol, autoritățile naționale competente sau autoritățile naționale desemnate ale statelor membre participante aplică cerințe ca instituțiile de credit să dețină amortizoare de capital, la nivelul corespunzător în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, în plus față de cerințele de fonduri proprii menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament, inclusiv rate ale amortizoarelor anticiclice de capital, precum și orice altă măsură care vizează contracararea riscurilor sistemice sau macroprudențiale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE, în cazurile specific menționate în dreptul relevant al Uniunii. Cu zece zile lucrătoare înaintea luării unei astfel de decizii, autoritatea în cauză notifică intenția sa în mod corespunzător către BCE. În cazul în care BCE are obiecții, aceasta își va prezenta în scris motivele în termen de cinci zile lucrătoare. Autoritatea în cauză ține seama în mod corespunzător de motivația BCE înainte de a proceda la luarea deciziei, după caz.

(2) BCE poate, în cazul în care consideră necesar, în locul autorităților naționale competente sau al autorităților naționale desemnate ale statului membru participant, să impună cerințe mai mari decât cele aplicate de către autoritățile naționale competente sau autoritățile naționale desemnate ale statelor membre participante în legătură cu amortizoarele de capital care trebuie să fie deținute de instituțiile de credit, la nivelul corespunzător în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, în plus față de cerințele de fonduri proprii menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament, inclusiv în legătură cu ratele amortizoarelor anticiclice de capital, sub rezerva condițiilor stabilite la alineatele (4) și (5) din prezentul articol și poate aplica măsuri mai stricte care vizează contracararea riscurilor sistemice sau macroprudențiale la nivelul instituțiilor de credit, conform procedurilor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE, în cazurile prevăzute în mod expres în dreptul relevant al Uniunii.

(3) Orice autoritate națională competentă sau autoritate națională desemnată poate propune BCE să acționeze în temeiul alineatului (2) pentru a aborda situația specifică a sistemului financiar și a economiei din statul membru al acesteia.

(4) În cazul în care BCE intenționează să acționeze în temeiul alineatului (2), aceasta cooperează îndeaproape cu autoritățile naționale desemnate din statele membre în cauză. În special, BCE își notifică intenția autorităților naționale competente sau autorităților naționale desemnate în cauză cu zece zile lucrătoare înaintea de luarea unei astfel de decizii. În cazul în care oricare din autoritățile în cauză are obiecții, aceasta își va

prezenta în scris motivele în termen de cinci zile lucrătoare. BCE ține seama în mod corespunzător de motivația respectivă înainte de a proceda la luarea deciziei, după caz.

(5) În îndeplinirea atribuțiilor menționate la alineatul (2), BCE ține seama de situația specifică a sistemului financiar, de situația economică și de ciclul economic dintr-un stat membru sau din părți ale acestuia.

Articolul 6

Cooperarea în cadrul MUS

(1) BCE își îndeplinește atribuțiile în cadrul unui mecanism unic de supraveghere compus din BCE și autoritățile naționale competente. BCE este responsabilă de funcționarea eficace și coerentă a MUS.

(2) Atât BCE, cât și autoritățile naționale competente sunt supuse obligației de a coopera cu bună credință, precum și obligației de a face schimb de informații.

Fără a aduce atingere competenței BCE de a primi direct sau de a avea acces direct la informațiile raportate în mod continuu de către instituțiile de credit, autoritățile naționale competente furnizează BCE, în special, toate informațiile necesare în scopul de a îndeplini atribuțiile conferite BCE în temeiul prezentului regulament.

(3) Dacă este cazul și fără a aduce atingere responsabilității și răspunderii BCE pentru atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament, autoritățile naționale competente sunt responsabile să sprijine BCE, în condițiile stabilite în cadrul menționat la alineatul (7) din prezentul articol, în ceea ce privește pregătirea și punerea în aplicare a oricăror acte referitoare la atribuțiile prevăzute la articolul 4 privind toate instituțiile de credit, inclusiv să acorde sprijin în activitățile de verificare. În îndeplinirea atribuțiilor menționate la articolul 4, acestea urmează instrucțiunile furnizate de BCE.

(4) În ceea ce privește atribuțiile stabilite la articolul 4, cu excepția alineatului (1) literele (a) și (c), BCE are responsabilitățile prevăzute la alineatul (5) din prezentul articol, iar autoritățile naționale competente au responsabilitățile prevăzute la alineatul (6) din prezentul articol, în cadrul stabilit la alineatul (7) din prezentul articol și conform procedurilor prevăzute la alineatul (7) din prezentul articol, în legătură cu supravegherea următoarelor instituții de credit, societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte sau sucursale, cu sediul în state membre participante, care aparțin instituțiilor de credit cu sediul în state membre neparticipante:

— cele care sunt mai puțin semnificative la nivel consolidat, la cel mai înalt nivel de consolidare din statele membre participante, sau individual în cazul specific al sucursalelor cu sediul în state membre participante, care aparțin instituțiilor de credit cu sediul în state membre neparticipante. Caracterul semnificativ se evaluează pe baza următoarelor criterii:

(i) dimensiune;

(ii) importanța pentru economia Uniunii sau a oricărui stat membru participant;

(iii) importanța activităților transfrontaliere.

În legătură cu primul paragraf de mai sus, o instituție de credit sau o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă nu sunt considerate mai puțin semnificative, în afara cazului în care acest lucru este justificat de circumstanțe speciale care urmează a fi specificate în metodologie, dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

- (i) valoarea totală a activelor sale depășește 30 de miliarde de euro;
- (ii) raportul dintre totalul activelor sale și PIB al statului membru participant în care își are sediul depășește 20 %, cu excepția cazului în care valoarea totală a activelor sale nu depășește 5 miliarde de euro;
- (iii) ca urmare a unei notificări din partea autorității naționale competente conform căreia aceasta consideră că o astfel de instituție are o relevanță semnificativă pentru economia internă, BCE ia o decizie de confirmare a caracterului semnificativ ca urmare a unei evaluări cuprinzătoare efectuate de către BCE asupra respectivei instituții de credit, inclusiv o evaluare a bilanțului acesteia.

BCE poate de asemenea, din proprie inițiativă, să considere că o anumită instituție are o relevanță semnificativă în cazul în care are filiale bancare cu sediul în mai mult de un stat membru participant, iar activele sau pasivele sale transfrontaliere reprezintă o parte semnificativă din totalul activelor sau pasivelor sale sub rezerva condițiilor prevăzute de metodologie.

Cele pentru care a fost solicitată sau primită asistență financiară publică din partea EFSF sau a MES nu vor fi considerate mai puțin semnificative.

În pofida paragrafelor precedente, BCE îndeplinește atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament cu privire la cele mai importante trei instituții de credit din fiecare stat membru participant, cu excepția cazurilor care se justifică prin circumstanțe specifice.

(5) În ceea ce privește instituțiile de credit menționate la alineatul (4) și în condițiile prevăzute la alineatul (7):

- (a) BCE emite regulamente, orientări sau instrucțiuni de ordin general pentru autoritățile naționale competente, în conformitate cu care autoritățile naționale competente desfășoară atribuțiile prevăzute la articolul 4, cu excepția literelor (a) și (c) de la alineatul (1), și adoptă decizii în materie de supraveghere.

Astfel de instrucțiuni se pot referi la competențele specifice de la articolul 16 alineatul (2) pentru grupuri sau categorii de instituții de credit, în scopul de a asigura consecvența rezultatelor supravegherii în cadrul MUS;

- (b) atunci când este necesar pentru a asigura aplicarea consecventă a unor standarde înalte de supraveghere, BCE poate, în orice moment și din inițiativă proprie, după

consultarea autorităților naționale competente sau la solicitarea unei autorități naționale competente, să decidă să exercite în mod direct toate competențele relevante în legătură cu una sau mai multe instituții de credit menționate la alineatul (4), inclusiv în cazul în care s-a solicitat sau s-a beneficiat indirect de asistență financiară din partea EFSF sau MES;

- (c) BCE monitorizează funcționarea sistemului, pe baza responsabilităților și procedurilor stabilite la prezentul articol și în special la alineatul (7) litera (c);
- (d) BCE poate oricând să facă uz de prerogativele menționate la articolele 10-13;
- (e) de asemenea, BCE poate solicita, în mod ad-hoc sau permanent, informații din partea autorităților naționale competente, cu privire la îndeplinirea atribuțiilor desfășurate de către acestea în temeiul prezentului articol.

(6) Fără a aduce atingere alineatului (5) din prezentul articol, autoritățile naționale competente exercită și sunt responsabile de atribuțiile menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (b), (d)-g) și (i) și de adoptarea tuturor deciziilor relevante în materie de supraveghere, în legătură cu instituțiile de credit menționate la alineatul (4) primul paragraf din prezentul articol, în cadrul și conform procedurilor prevăzute la alineatul (7) din prezentul articol.

Fără a aduce atingere articolelor 10-13, autoritățile naționale competente și autoritățile naționale desemnate mențin competențele, în conformitate cu dreptul național, de a obține informații din partea instituțiilor de credit, a societăților financiare holding, a societăților financiare holding mixte și a entităților incluse în situația financiară consolidată a unei instituții de credit și de a desfășura verificări la fața locului la sediul respectivelor instituții de credit, societăți financiare holding, societăți financiare holding mixte și entități. Autoritățile naționale competente informează BCE, în conformitate cu cadrul stabilit la alineatul (7) din prezentul articol, cu privire la măsurile adoptate în temeiul prezentului alineat și coordonează îndeaproape măsurile respective cu BCE.

Autoritățile naționale competente raportează către BCE în mod periodic cu privire la îndeplinirea activităților desfășurate în temeiul prezentului articol.

(7) În consultare cu autoritățile naționale competente și pe baza unei propuneri din partea Consiliului de supraveghere, BCE adoptă și publică cadrul de organizare a modalităților practice de punere în aplicare a prezentului articol. Cadrul include, cel puțin, următoarele:

- (a) metodologia specifică pentru evaluarea criteriilor menționate la alineatul (4) primul, al doilea și al treilea paragraf și a criteriilor conform cărora alineatul (4) paragraful al patrulea încetează să se aplice unei anumite instituții de credit, precum și măsurile care rezultă în scopul punerii în aplicare a alineatelor (5) și (6). Aceste măsuri și metodologia pentru evaluarea criteriilor menționate la alineatul (4) primul, al doilea și al treilea paragraf sunt revizuite pentru

- a reflecta eventualele modificări relevante și asigură faptul că, în cazul în care o instituție de credit a fost considerată semnificativă sau mai puțin semnificativă, respectiva evaluare se modifică numai în cazul unor schimbări substanțiale și fără caracter tranzitoriu ale circumstanțelor, în special a acelor circumstanțe care se referă la situația instituției de credit și care sunt relevante pentru respectiva evaluare;
- (b) stabilirea procedurilor, inclusiv stabilirea termenelor, precum și posibilitatea de a elabora proiecte de decizii care urmează a fi transmise BCE spre analiză, referitoare la relația dintre BCE și autoritățile naționale competente, în ceea ce privește supravegherea instituțiilor de credit care nu sunt considerate mai puțin semnificative în conformitate cu alineatul (4);
- (c) stabilirea procedurilor, inclusiv stabilirea termenelor, referitoare la relația dintre BCE și autoritățile naționale competente, în ceea ce privește supravegherea instituțiilor de credit care sunt considerate mai puțin semnificative în conformitate cu alineatul (4). Astfel de proceduri prevăd, în special, ca autoritățile naționale competente, în funcție de cazurile definite în cadru:
- (i) să notifice BCE orice proceduri importante în materie de supraveghere;
- (ii) să evalueze mai aprofundat, la solicitarea BCE, aspecte specifice ale procedurii;
- (iii) să transmită BCE proiectele de decizii importante în materie de supraveghere, cu privire la care BCE își poate exprima opiniile.
- (8) Ori de câte ori BCE este asistată de autoritățile naționale competente sau autoritățile naționale desemnate în scopul exercitării atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament, BCE și autoritățile naționale competente se conformează dispozițiilor din actele relevante ale Uniunii, în legătură cu alocarea responsabilităților și cu cooperarea dintre autoritățile competente din diverse state membre.

Articolul 7

Cooperare strânsă cu autoritățile competente ale statelor membre participante a căror monedă nu este euro

- (1) În limitele prevăzute în prezentul articol, BCE îndeplinește atribuțiile din domeniile menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2) și la articolul 5 în legătură cu instituțiile de credit cu sediul într-un stat membru a cărui monedă nu este euro, în cazul în care între BCE și autoritatea națională competentă a statului membru respectiv a fost instituită o cooperare strânsă, în conformitate cu prezentul articol.
- (2) Cooperarea strânsă dintre BCE și autoritatea națională competentă a unui stat membru participant a cărui monedă nu este euro se stabilește printr-o decizie adoptată de BCE, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) statul membru în cauză notifică celorlalte state membre, Comisiei, BCE și ABE cererea de a iniția o cooperare strânsă cu BCE în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor prevăzute la articolele 4 și 5, în legătură cu toate instituțiile de credit care au sediul în statul membru în cauză, în conformitate cu articolul 6;
- (b) în notificare, statul membru în cauză se angajează:
- să se asigure că autoritatea sa națională competentă sau desemnată va respecta toate orientările sau solicitările emise de BCE, și
 - să furnizeze, cu privire la instituțiile de credit care au sediul în respectivul stat membru, toate informațiile pe care BCE le-ar putea solicita în vederea efectuării unei evaluări cuprinzătoare a acelor instituții de credit;
- (c) statul membru în cauză a adoptat legislația națională relevantă pentru a se asigura că autoritatea sa națională competentă va fi obligată să adopte orice măsură referitoare la instituțiile de credit, solicitată de către BCE, în conformitate cu alineatul (4).
- (3) Decizia prevăzută la alineatul (2) se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Decizia se aplică la 14 zile după publicare.
- (4) În cazul în care BCE consideră că, referitor la atribuțiile prevăzute la alineatul (1), ar trebui adoptată o măsură de către autoritatea națională competentă a unui stat membru vizat în legătură cu o instituție de credit, o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă, aceasta adresează instrucțiuni respectivei autorități, specificând un interval de timp relevant.
- Acest interval de timp nu trebuie să fie mai mic de 48 de ore, cu excepția cazului în care adoptarea mai timpurie este indispensabilă pentru a preveni daune ireparabile. Autoritatea națională competentă a statului membru vizat trebuie să ia toate măsurile necesare, în conformitate cu obligația prevăzută la alineatul (2) litera (c).
- (5) BCE poate lua decizia de a transmite un avertisment statului membru în cauză cu privire la suspendarea sau încheierea cooperării strânse, dacă nu se ia nicio măsură corectivă decisivă în următoarele situații:
- (a) atunci când, în opinia BCE, condițiile prevăzute la alineatul (2) literele (a)-(c) nu mai sunt îndeplinite de către statul membru vizat; sau

În acest scop, BCE poate adresa instrucțiuni autorității naționale competente sau autorității naționale desemnate a statului membru participant a cărui monedă nu este euro.

(b) atunci când, în opinia BCE, autoritatea națională competentă a statului membru în cauză nu acționează în conformitate cu obligația menționată la alineatul (2) litera (c).

În cazul în care, în termen de 15 zile de la notificarea avertismentului, nu sunt luate astfel de măsuri corective, BCE poate suspenda sau înceta cooperarea strânsă cu respectivul stat membru.

Decizia de suspendare sau încetare a cooperării strânse se notifică statului membru în cauză și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Decizia indică data de la care se aplică, ținând seama în mod corespunzător de eficacitatea supravegherii și de interesele legitime ale instituțiilor de credit.

(6) Statul membru poate solicita BCE să înceteze cooperarea strânsă în orice moment după expirarea unui termen de trei ani de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a deciziei adoptate de BCE pentru stabilirea cooperării strânse. Solicitarea explică motivele încetării cooperării, inclusiv, dacă este relevant, posibilele consecințe negative semnificative în ceea ce privește responsabilitățile în materie fiscală ale statului membru. În acest caz, BCE adoptă imediat o decizie de încetare a cooperării strânse și menționează data de la care se aplică într-o perioadă de maximum trei luni, ținând seama în mod corespunzător de eficacitatea supravegherii și de interesele legitime ale instituțiilor de credit. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(7) Dacă un stat membru participant a cărui monedă nu este euro notifică BCE în conformitate cu articolul 26 alineatul (8) cu privire la dezacordul său motivat față de o obiecție a Consiliului guvernatorilor la un proiect de decizie a Consiliului de supraveghere, Consiliul guvernatorilor își dă avizul, în termen de 30 de zile, cu privire la dezacordul motivat exprimat de statul membru și își confirmă sau își retrage obiecția, specificând motivele acțiunii respective.

În cazul în care Consiliul guvernatorilor își confirmă obiecția, statul membru participant a cărui monedă nu este euro poate notifica BCE faptul că decizia potențială legată de un posibil proiect modificat de decizie a Consiliului de supraveghere nu are caracter obligatoriu în ceea ce îl privește.

BCE are în vedere apoi posibila suspendare sau încetare a cooperării strânse cu statul membru respectiv, ținând seama în mod corespunzător de eficacitatea supravegherii și ia o decizie în acel sens.

BCE ține seama în special de următoarele considerații:

(a) dacă absența respectivei suspendări sau încetări ar putea pune în pericol integritatea MUS sau ar avea consecințe negative semnificative în ceea ce privește responsabilitățile în materie fiscală ale statelor membre;

(b) dacă respectiva suspendare sau încetare ar avea consecințe negative semnificative în ceea ce privește responsabilitățile în materie fiscală ale statului membru care și-a notificat dezacordul motivat în conformitate cu articolul 26 alineatul (8);

(c) dacă este sau nu încredințată că autoritatea națională competentă în cauză a adoptat măsuri care, în opinia BCE:

— asigură că instituțiile de credit din statul membru care și-a notificat dezacordul motivat în temeiul paragrafului anterior nu fac obiectul unui tratament mai favorabil decât cel aplicat instituțiilor de credit din alte state membre participante; și

— sunt la fel de eficace ca decizia Consiliului guvernatorilor prevăzută la al doilea paragraf din prezentul alineat în realizarea obiectivelor menționate la articolul 1 și în asigurarea conformării cu dreptul relevant al Uniunii.

BCE include aceste considerații în decizia sa și le comunică statului membru în cauză.

(8) În cazul în care nu este de acord cu un proiect de decizie a Consiliului de supraveghere, un stat membru participant a cărui monedă nu este euro informează Consiliul guvernatorilor cu privire la dezacordul său motivat în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea proiectului de decizie. Consiliul guvernatorilor decide atunci în această privință în termen de cinci zile lucrătoare, ținând cont pe deplin de aceste motive, și oferă explicații în scris statului membru în cauză cu privire la decizia sa. Statul membru în cauză poate solicita BCE încetarea cooperării strânse, cu aplicare imediată, și nu va fi obligat să respecte decizia care decurge de aici.

(9) Un stat membru care a încetat cooperarea strânsă cu BCE nu poate iniția o nouă cooperare strânsă înainte de expirarea unui termen de trei ani de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a deciziei BCE de încetare a cooperării strânse.

Articolul 8

Relații internaționale

Fără a aduce atingere competențelor respective ale statelor membre și ale instituțiilor și organismelor Uniunii altele decât BCE, inclusiv ABE, în ceea ce privește atribuțiile conferite de prezentul regulament Băncii Centrale Europene, BCE poate stabili contacte și încheia acorduri administrative cu autoritățile de supraveghere, organizațiile internaționale și administrațiile din state terțe, sub rezerva unei coordonări corespunzătoare cu ABE. Aceste acorduri nu creează obligații juridice în ceea ce privește Uniunea și statele sale membre.

CAPITOLUL III

Competențe ale BCE

Articolul 9

Competențe în materie de supraveghere și investigare

(1) În scopul exclusiv al îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2) și al articolului 5 alineatul (2), BCE este considerată, după caz, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată a statelor membre participante, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii.

În același scop exclusiv, BCE are prerogativele și obligațiile prevăzute de prezentul regulament. De asemenea, BCE are prerogativele și obligațiile deținute de autoritățile competente și desemnate în temeiul dreptului relevant al Uniunii, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament. În special, BCE deține prerogativele enumerate în secțiunile 1 și 2 din prezentul capitol.

În măsura în care este necesar în vederea realizării atribuțiilor care îi sunt conferite de prezentul regulament, BCE poate solicita, prin intermediul unor instrucțiuni, acelor autorități naționale să facă uz de prerogativele lor în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul național, în cazul în care prezentul regulament nu conferă BCE astfel de competențe. Respectivul autorități naționale informează pe deplin BCE cu privire la exercitarea respectivelor competențe.

(2) BCE exercită competențele menționate la alineatul (1) din prezentul articol în conformitate cu actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf. În exercitarea respectivelor competențelor proprii de investigare și de supraveghere, BCE și autoritățile naționale competente cooperează îndeaproape.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, în legătură cu instituțiile de credit cu sediul în state membre participante a căror monedă nu este euro, BCE își exercită competențele în conformitate cu articolul 7.

Secțiunea 1

Prerogative de investigare

Articolul 10

Solicitări de informații

(1) Fără a aduce atingere prerogativelor menționate la articolul 9 alineatul (1) și sub rezerva condițiilor prevăzute în dreptul relevant al Uniunii, BCE poate solicita furnizarea tuturor informațiilor necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, inclusiv a unor informații care trebuie furnizate la intervale regulate și în formate specifice în scopuri de supraveghere și în scopuri statistice aferente, de către următoarele persoane fizice sau juridice, care fac obiectul articolului 4:

(a) instituții de credit cu sediul în state membre participante;

(b) societăți financiare holding cu sediul în state membre participante;

(c) societăți financiare holding mixte cu sediul în state membre participante;

(d) societăți financiare holding cu activitate mixtă cu sediul în state membre participante;

(e) persoane care aparțin entităților menționate la literele (a)-(d);

(f) părți terțe către care entitățile menționate la literele (a)-(d) au externalizat anumite funcții sau activități.

(2) Persoanele menționate la alineatul (1) furnizează informațiile solicitate. Dispozițiile privind secretul profesional nu exonerează aceste persoane de la datoria de a furniza informațiile respective. Furnizarea informațiilor respective nu se consideră o încălcare a secretului profesional.

(3) În cazul în care BCE obține informații direct de la persoanele fizice sau juridice menționate la alineatul (1), aceasta pune aceste informații la dispoziția autorităților naționale competente în cauză.

Articolul 11

Investigații generale

(1) Pentru a-și îndeplini atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament și sub rezerva altor condiții prevăzute de dreptul relevant al Uniunii, BCE poate efectua toate investigațiile necesare în legătură cu orice persoană menționată la articolul 10 alineatul (1) stabilită sau care se află într-un stat membru participant.

În acest scop, BCE are dreptul:

(a) să solicite prezentarea de documente;

(b) să examineze registrele și înregistrările persoanelor menționate la articolul 10 alineatul (1) și să ridice copii sau extrase ale acestor registre și înregistrări;

(c) să obțină explicații scrise sau orale de la orice persoană menționată la articolul 10 alineatul (1) sau de la reprezentanții ori personalul acesteia;

(d) să intervieze orice altă persoană care consimte să fie interviuată în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;

(2) Persoanele prevăzute la articolul 10 alineatul (1) fac obiectul investigațiilor inițiate pe baza unei decizii a BCE.

Atunci când o persoană împiedică desfășurarea investigației, autoritatea națională competentă din statul membru participant în care sunt situate sediile respective acordă, în conformitate cu dreptul național, asistența necesară, inclusiv, în cazurile menționate la articolele 12 și 13, facilitarea accesului BCE la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la articolul 10 alineatul (1), astfel încât drepturile sus-menționate să poată fi exercitate.

Articolul 12

Inspecții la fața locului

(1) Pentru a-și îndeplini atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament și sub rezerva altor condiții prevăzute în dreptul relevant al Uniunii, BCE poate efectua, în conformitate cu articolul 13 și sub rezerva notificării prealabile a autorității naționale competente vizate, toate inspecțiile necesare la fața locului, la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la articolul 10 alineatul (1) și la sediul oricărei alte întreprinderi incluse în supravegherea pe baza consolidată pentru care BCE este autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (g). Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, BCE poate efectua inspecția la fața locului fără anunțarea prealabilă a persoanelor juridice respective.

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de BCE pentru a efectua o inspecție la fața locului pot intra în orice sediu comercial și pe orice teren al persoanelor juridice care fac obiectul unei decizii de investigare adoptate de BCE și dețin toate prerogativele prevăzute la articolul 11 alineatul (1).

(3) Persoanele juridice prevăzute la articolul 10 alineatul (1) fac obiectul inspecțiilor la fața locului pe baza unei decizii a BCE.

(4) Funcționarii și alte persoane care îi însoțesc, autorizate sau numite de autoritatea națională competentă din statul membru în care urmează să se desfășoare inspecția, sprijină în mod activ funcționarii BCE și celelalte persoane autorizate de către aceasta, sub supravegherea și în coordonarea BCE. În acest scop, aceștia beneficiază de prerogativele prevăzute la alineatul (2). Funcționarii autorității naționale competente a statului membru participant în cauză au, de asemenea, dreptul de a participa la inspecțiile la fața locului.

(5) În cazul în care funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc, autorizate sau numite de către BCE, constată că o persoană se opune unei inspecții dispuse în temeiul prezentului articol, autoritatea națională competentă a statului membru participant în cauză le acordă asistența necesară, în conformitate cu dreptul național. În măsura în care acest lucru este necesar inspecției, această asistență include sigilarea oricărui sediu comercial, registrul sau înregistrarea. În cazul în care autoritatea națională competentă în cauză nu deține această prerogativă, aceasta face uz de prerogativele sale pentru a solicita asistența necesară altor autorități naționale.

Articolul 13

Autorizarea de către o autoritate judiciară

(1) Dacă inspecțiile la fața locului prevăzute la articolul 12 alineatele (1) și (2) sau asistența menționată la articolul 12 alineatul (5) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare în temeiul normelor naționale, această autorizare trebuie solicitată.

(2) În cazul în care autorizarea menționată la alineatul (1) din prezentul articol este solicitată, autoritatea judiciară națională verifică autenticitatea deciziei BCE și se asigură că măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare, nici excesive, având în vedere obiectul inspecției. Cu ocazia verificării proporționalității măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita BCE explicații detaliate, în special cu privire la motivele pentru care BCE suspectează că a avut loc o încălcare a actelor prevăzute la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf, cu privire la gravitatea respectivei încălcări și la natura implicării persoanei supuse măsurilor coercitive. Autoritatea judiciară națională nu trebuie să controleze însă necesitatea efectuării inspecției sau să solicite să-i fie furnizate informațiile conținute în dosarul BCE. CJUE este singurul organism care poate controla legalitatea deciziei BCE.

Secțiunea 2

Prerogative specifice de supraveghere

Articolul 14

Autorizare

(1) Orice cerere de autorizare privind inițierea activității unei instituții de credit care urmează să fie înființată într-un stat membru participant trebuie înaintată autorităților naționale competente ale statului membru în care urmează să fie înființată instituția de credit, în conformitate cu cerințele prevăzute în dreptul național relevant.

(2) În cazul în care solicitantul respectă toate condițiile de autorizare prevăzute în dreptul național relevant al statului membru respectiv, autoritatea națională competentă, în termenul prevăzut de dreptul național relevant, elaborează un proiect de decizie pentru a propune Băncii Centrale Europene să acorde autorizația. Proiectul de decizie se notifică Băncii Centrale Europene și solicitantului autorizării. În alte cazuri, autoritatea națională competentă respinge cererea de autorizare.

(3) Proiectul de decizie se consideră adoptat de către BCE în afara cazului în care BCE formulează obiecții în termen de maxim zece zile lucrătoare, termen care, în cazuri pe deplin justificate, se poate prelungi o singură dată, pentru aceeași perioadă. BCE ridică obiecții cu privire la proiectul de decizie doar în cazul în care nu sunt respectate condițiile de autorizare prevăzute în dreptul relevant al Uniunii. BCE declară în scris motivele care stau la baza respingerii.

(4) Autoritatea națională competentă notifică solicitantului autorizării decizia adoptată în conformitate cu alineatele (2) și (3).

(5) Sub rezerva alineatului (6), BCE poate retrage autorizația în cazurile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii, din proprie inițiativă, în urma consultărilor cu autoritatea națională competentă din statul membru participant în care își are sediul instituția de credit, sau la propunerea acelei autorități naționale competente. Consultările respective asigură în special că, înaintea luării de decizii cu privire la retragere, BCE acordă suficient timp autorităților naționale pentru a decide asupra măsurilor de remediere necesare, inclusiv asupra eventualelor măsuri de rezoluție, și ține seama de acestea.

Atunci când autoritatea națională competentă care a propus autorizarea în conformitate cu alineatul (1) consideră că autorizația trebuie retrasă în conformitate cu dreptul național relevant, aceasta înaintează o propunere BCE în acest sens. În acest caz, BCE ia o decizie în legătură cu retragerea propusă, ținând cont pe deplin de motivarea propunerii de retragere prezentată de autoritatea națională competentă.

(6) În măsura în care autoritățile naționale își păstrează prerogativa de rezoluție a instituțiilor de credit, în cazurile în care consideră că retragerea autorizației ar aduce atingere punerii în aplicare adecvate sau acțiunilor necesare pentru rezoluție sau pentru menținerea stabilității financiare, acestea își notifică obiecția în mod corespunzător către BCE, explicând în detaliu prejudiciul pe care o retragere l-ar genera în sensul respectiv. În aceste cazuri, BCE se abține de la a proceda la retragere pentru o perioadă convenită împreună cu autoritățile naționale. BCE poate decide să extindă respectiva perioadă dacă este de părere că s-au înregistrat suficiente progrese. Cu toate acestea, dacă BCE determină printr-o decizie motivată că autoritățile naționale nu au pus în aplicare acțiuni corespunzătoare pentru menținerea stabilității financiare, retragerea autorizațiilor se aplică imediat.

Articolul 15

Evaluarea achizițiilor de participații calificate

(1) Fără a aduce atingere excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (c), orice notificare a unei achiziții de participație calificată într-o instituție de credit cu sediul într-un stat membru participant sau orice informație conexasă se înaintează autorităților naționale competente ale statului membru în care instituția de credit își are sediul, în conformitate cu cerințele prevăzute în dreptul național relevant, pe baza actelor menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf.

(2) Autoritatea națională competentă evaluează achiziția propusă și transmite BCE notificarea și o propunere de decizie de a se opune sau nu achiziției, pe baza criteriilor prevăzute în actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf, cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte de expirarea perioadei relevante de evaluare prevăzute de dreptul relevant al Uniunii și sprijină BCE în conformitate cu articolul 6.

(3) BCE decide dacă se opune achiziției pe baza criteriilor de evaluare prevăzute în dreptul relevant al Uniunii și în conformitate cu procedura și în termenul de evaluare prevăzute în dreptul Uniunii.

Articolul 16

Prerogative de supraveghere

(1) În scopul îndeplinirii atribuțiilor menționate la articolul 4 alineatul (1) și fără a aduce atingere celorlalte competențe conferite BCE, aceasta dispune de prerogativele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol de a solicita oricărei instituții de credit, oricărei societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte din state membre participante să ia din timp măsurile necesare pentru a aborda problemele relevante în oricare dintre următoarele circumstanțe:

- (a) instituția de credit nu îndeplinește cerințele prevăzute de actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf;
 - (b) BCE are dovezi conform cărora este probabil ca instituția de credit să încalce cerințele prevăzute de actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf în următoarele 12 luni;
 - (c) în baza unei constatări, în cadrul unui proces de supraveghere desfășurat în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (f), conform căreia cadrul, strategiile, procesele și mecanismele puse în aplicare de instituția de credit și fondurile proprii și lichiditatea deținute de aceasta nu asigură o administrare sănătoasă și o acoperire a riscurilor.
- (2) În scopul articolului 9 alineatul (1), BCE dispune în special de următoarele prerogative:
- (a) de a solicita instituțiilor să dețină fonduri proprii în plus față de cerințele de capital prevăzute în actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf legate de elementele de risc și de riscurile nereglementate în actele relevante ale Uniunii;
 - (b) de a solicita întărirea cadrului, a proceselor, mecanismelor și strategiilor;
 - (c) de a solicita instituțiilor să prezinte un plan de restabilire a conformității cu cerințele de supraveghere în temeiul actelor menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf și de a stabili un termen pentru punerea în aplicare a acestuia, inclusiv îmbunătățiri ale planului respectiv în ceea ce privește sfera de aplicare și termenul;
 - (d) de a solicita instituțiilor să aplice o politică specifică de provizionare sau un tratament specific al activelor în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii;
 - (e) de a restrânge sau limita activitățile, operațiunile sau rețeaua instituțiilor sau de a solicita cesiunea activităților care prezintă riscuri excesive pentru soliditatea unei instituții;
 - (f) de a solicita reducerea riscului inerent în activitățile, produsele și sistemele instituțiilor;

- (g) de a solicita instituțiilor limitarea componentei variabile a remunerației ca procent în veniturile nete, atunci când nivelul acesteia nu este în concordanță cu menținerea unei baze solide de capital;
- (h) de a solicita instituțiilor să utilizeze profiturile nete pentru a-și consolida fondurile proprii;
- (i) de a restrânge sau interzice distribuțiile de către instituție către acționari, membri sau către deținătorii unor instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentare, în cazul în care interdicția nu constituie o situație de nerespectare a obligațiilor de plată de către instituția respectivă;
- (j) de a impune cerințe de raportare suplimentară sau cu o frecvență mai ridicată, inclusiv de raportare cu privire la situația capitalurilor și pozițiile de lichiditate;
- (k) de a impune cerințe de lichiditate specifice, inclusiv restricții cu privire la neconcordanța de scadențe dintre active și datorii;
- (l) de a solicita publicarea de informații suplimentare;
- (m) de a îndepărta în orice moment din structura de conducere a instituțiilor de credit membrii care nu îndeplinesc cerințele prevăzute în actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf.

Articolul 17

Prerogativele autorităților-gazdă și cooperarea pentru supravegherea pe baza consolidată

- (1) Procedurile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii referitoare la instituțiile de credit care intenționează să înființeze o sucursală sau să își exercite libertatea de a presta servicii prin desfășurarea propriilor activități pe teritoriul unui alt stat membru, precum și competențele aferente ale statelor membre de origine și gazdă se aplică între statele membre participante numai în sensul atribuțiilor care nu au fost conferite BCE prin articolul 4.
- (2) Dispozițiile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii în ceea ce privește cooperarea dintre autoritățile competente din diferite state membre pentru efectuarea supravegherii pe bază consolidată nu se aplică în măsura în care BCE este singura autoritate competentă implicată.
- (3) În îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul articolelor 4 și 5, BCE asigură un echilibru echitabil între toate statele membre participante în conformitate cu articolul 6 alineatul (8) și, în relația sa cu statele membre neparticipante, respectă echilibrul între statele membre de origine și statele membre-gazdă în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii.

Articolul 18

Sancțiuni administrative

- (1) În scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, atunci când instituțiile de credit, societățile financiare holding sau societățile financiare holding

mixte încalcă, în mod intenționat sau din neglijență, o dispoziție a unor acte de drept al Uniunii relevante și direct aplicabile în legătură cu care autorităților competente li se pun la dispoziție sancțiuni administrative pecuniare în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, BCE poate impune sancțiuni administrative pecuniare de până la de două ori valoarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate ca urmare a încălcării, atunci când acestea pot fi determinate, sau de până la 10 % din cifra de afaceri anuală totală a unei persoane juridice pentru exercițiul financiar precedent, astfel cum este definită în dreptul relevant al Uniunii, sau orice alte astfel de sancțiuni pecuniare prevăzute în dreptul relevant al Uniunii.

(2) Dacă persoana juridică este o filială a unei întreprinderi-mamă, cifra de afaceri totală anuală relevantă menționată la alineatul (1) este cea care rezultă din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, din exercițiul financiar precedent.

(3) Sancțiunile aplicate trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Pentru a stabili dacă trebuie impusă o sancțiune și pentru a determina sancțiunea corespunzătoare, BCE procedează în conformitate cu articolul 9 alineatul (2).

(4) BCE aplică prezentul articol în conformitate cu actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din prezentul regulament, inclusiv procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2532/98, după caz.

(5) În cazurile care nu intră sub incidența alineatului (1) din prezentul articol, atunci când este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, BCE poate solicita autorităților naționale competente să inițieze proceduri în vederea luării de măsuri pentru a asigura impunerea de sancțiuni corespunzătoare, în conformitate cu actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf și cu legislația națională relevantă care conferă prerogative specifice care nu sunt solicitate în prezent de dreptul Uniunii. Sancțiunile aplicate de către autoritățile naționale competente trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Primul paragraf din prezentul alineat se aplică în special sancțiunilor pecuniare care urmează să fie impuse instituțiilor de credit, societăților financiare holding sau societăților financiare holding mixte pentru încălcări ale legislației naționale care asigură transpunerea directivelor relevante ale UE, precum și oricăror sancțiuni administrative sau măsuri care urmează să fie impuse membrilor structurii de conducere a unei instituții de credit, a unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte sau oricăror altor persoane fizice care sunt responsabile, în temeiul dreptului național, de comiterea unei încălcări de către o instituție de credit, o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă.

(6) BCE publică orice sancțiune menționată la alineatul (1), indiferent dacă aceasta face sau nu obiectul unei acțiuni în justiție, în cazurile și conform condițiilor prevăzute în dreptul relevant al Uniunii.

(7) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(6), în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, în caz de încălcare a regulamentelor sau a deciziilor BCE, aceasta poate impune sancțiuni în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2532/98.

CAPITOLUL IV

Principii organizaționale

Articolul 19

Independență

(1) La îndeplinirea atribuțiilor conferite prin prezentul regulament, BCE și autoritățile naționale cu responsabilități în cadrul MUS acționează independent. Membrii Consiliului de supraveghere și ai comitetului director acționează independent și obiectiv, în interesul întregii Uniuni și nu solicită, nici nu primesc instrucțiuni din partea instituțiilor sau a organelor Uniunii, din partea vreunui guvern al unui stat membru sau a altui organism public sau privat.

(2) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, pe de o parte, și guvernele statelor membre, pe de altă parte, precum și orice alt organ respectă această independență.

(3) În urma examinării de către Consiliul de supraveghere a necesității unui cod de conduită, Consiliul guvernatorilor elaborează și publică un cod de conduită pentru personalul executiv și de conducere al BCE implicat în supravegherea bancară în special cu privire la conflictele de interese.

Articolul 20

Răspundere și raportare

(1) BCE răspunde în fața Parlamentului European și a Consiliului pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în conformitate cu prezentul capitol.

(2) BCE prezintă anual Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Eurogrupului un raport privind exercitarea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, incluzând informații cu privire la evoluția preconizată a structurii și a cuantumului taxelor de supraveghere menționate la articolul 30.

(3) Președintele Consiliului de supraveghere al BCE prezintă raportul sus-menționat în mod public Parlamentului European și Eurogrupului în prezența reprezentanților oricărui stat membru participant a cărui monedă nu este euro.

(4) La cererea Eurogrupului, președintele Consiliului de supraveghere al BCE poate fi audiat de către Eurogrup cu privire la exercitarea atribuțiilor sale de supraveghere, în prezența reprezentanților oricărui stat membru participant a cărui monedă nu este euro.

(5) La cererea Parlamentului European, președintele Consiliului de supraveghere al BCE participă la o audiere organizată de comisiile competente ale Parlamentului European cu privire la exercitarea atribuțiilor de supraveghere ale acestuia.

(6) În conformitate cu procedurile Eurogrupului, BCE răspunde oral sau în scris întrebărilor care i-au fost adresate de Parlamentul European sau de Eurogrup, în conformitate cu procedurile sale și în prezența reprezentanților oricărui stat membru participant a cărui monedă nu este euro.

(7) Atunci când Curtea Europeană de Conturi examinează eficiența operațională a administrării BCE în temeiul articolului 27 alineatul (2) din Statutul SEBC și al BCE, aceasta ține seama, de asemenea, de atribuțiile în materie de supraveghere conferite BCE prin prezentul regulament.

(8) La cerere, președintele Consiliului de supraveghere al BCE poartă discuții confidențiale neconsemnate în scris, în spatele ușilor închise, cu președintele și vicepreședinții comisiei competente a Parlamentului European în ceea ce privește atribuțiile de supraveghere ale consiliului, în măsura în care astfel de discuții sunt necesare pentru exercitarea competențelor Parlamentului European în temeiul TFUE. Se încheie un acord între Parlamentul European și BCE cu privire la modalitățile detaliate de organizare a unor astfel de discuții, cu scopul de a asigura confidențialitatea deplină, în conformitate cu obligațiile de confidențialitate impuse BCE în calitate de autoritate competentă în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii.

(9) BCE cooperează în mod deschis în cazul oricăror investigații efectuate de către Parlamentul European, în conformitate cu TFUE. BCE și Parlamentul European încheie acorduri corespunzătoare cu privire la modalitățile practice de exercitare a controlului democratic și de monitorizare a exercitării atribuțiilor conferite BCE prin prezentul regulament. Respectivele acorduri se referă, printre altele, la accesul la informații, cooperarea în cadrul investigațiilor și informații privind procedura de selecție a președintelui Consiliului de supraveghere.

Articolul 21

Parlamentele naționale

(1) Atunci când înaintează raportul prevăzut la articolul 20 alineatul (2), BCE transmite raportul respectiv simultan și direct parlamentelor naționale ale statelor membre participante.

Parlamentele naționale pot adresa BCE observații motivate cu privire la raportul respectiv.

(2) Aplicând propriile proceduri, parlamentele naționale ale statelor membre participante pot solicita BCE să furnizeze un răspuns scris la orice observație sau întrebare adresată BCE de către acestea cu privire la atribuțiile BCE în temeiul prezentului regulament.

(3) Parlamentul național al unui stat membru participant poate invita președintele sau un membru al Consiliului de supraveghere să participe la un schimb de opinii privind supravegherea instituțiilor de credit din statul membru respectiv, împreună cu un reprezentant al autorității naționale competente.

(4) Prezentul regulament nu aduce atingere răspunderii autorităților naționale competente în fața parlamentelor naționale în conformitate cu dreptul național în ceea ce privește îndeplinirea atribuțiilor care nu sunt conferite BCE în temeiul prezentului regulament și realizarea activităților desfășurate de respectivele autorități în conformitate cu articolul 6.

Articolul 22

Procesul echitabil pentru adoptarea de decizii în materie de supraveghere

(1) Înainte de adoptarea deciziilor în materie de supraveghere, în conformitate cu articolul 4 și cu secțiunea 2 din capitolul III, BCE acordă persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate. BCE își fundamentează deciziile doar pe obiecțiile asupra cărora părțile în cauză au putut prezenta comentarii.

Primul paragraf nu se aplică dacă sunt necesare acțiuni urgente de prevenire a unor prejudicii semnificative în sistemul financiar. Într-o asemenea situație, BCE poate adopta o decizie provizorie și acordă persoanelor în cauză posibilitatea de a fi audiate cât mai curând posibil după adoptarea deciziei.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor în cauză sunt pe deplin respectate în cadrul procedurilor. Acestea au drept de acces la dosarul BCE, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele economice. Dreptul de acces la un dosar nu se referă și la informațiile confidențiale.

Deciziile BCE menționează motivele pe care se întemeiază.

Articolul 23

Raportarea încălcărilor

BCE asigură implementarea unor mecanisme eficiente pentru raportarea încălcării actelor juridice menționate la articolul 4 alineatul (3) de către instituțiile de credit, societățile financiare holding ori societățile financiare holding mixte sau autoritățile naționale competente în statele membre participante, inclusiv proceduri specifice pentru primirea rapoartelor privind încălcările și acțiunile ulterioare ce se impun. Aceste proceduri sunt conforme cu legislația Uniunii în materie și asigură respectarea următoarelor principii: protecția adecvată a persoanelor care raportează încălcări, protecția datelor personale și protecția adecvată a persoanei incriminate.

Articolul 24

Comitetul administrativ de control

(1) BCE instituie un comitet administrativ de control pentru efectuarea controlului administrativ intern al deciziilor luate de BCE în exercitarea prerogativelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, în urma transmiterii unei cereri de control în conformitate cu alineatul (5). Sfera de aplicare a controlului administrativ intern se referă la conformitatea procedurală și de fond a acestor decizii cu prezentul regulament.

(2) Comitetul administrativ de control este alcătuit din cinci persoane de înaltă reputație din statele membre, care au făcut dovada cunoștințelor și a experienței profesionale relevante, inclusiv a experienței în materie de supraveghere la un nivel suficient de înalt în sectorul bancar sau al altor servicii financiare, excluzând personalul existent al BCE, al autorităților competente sau al altor instituții naționale sau instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, implicat în exercitarea atribuțiilor conferite BCE prin prezentul regulament. Comitetul administrativ de control dispune de suficiente resurse și cunoștințe de specialitate pentru a evalua exercitarea prerogativelor BCE în temeiul prezentului regulament. Membrii comitetului administrativ de control și doi supleanți sunt numiți de BCE pentru un mandat de cinci ani care poate fi prelungit o singură dată, în urma unei invitații publice de depunere a candidaturilor publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Aceștia nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune.

(3) Comitetul administrativ de control decide cu o majoritate de minim trei din cei cinci membri.

(4) Membrii comitetului administrativ de control acționează independent și în interes public. În acest scop, aceștia prezintă o declarație publică a angajamentelor și o declarație publică de interese în care menționează orice interes direct sau indirect care ar putea fi considerat ca aducând atingere independenței lor sau inexistența oricărui astfel de interese.

(5) Orice persoană fizică sau juridică poate solicita, în cazurile menționate la alineatul (1), controlul unei decizii luate de BCE în temeiul prezentului regulament care vizează persoana respectivă sau care o privește în mod direct și individual. O cerere de control formulată împotriva unei decizii a Consiliului guvernatorilor menționată la alineatul (7) nu este admisibilă.

(6) Orice cerere de control, care include motivele formulării sale, se depune în scris la BCE în termen de o lună de la data notificării deciziei persoanei care solicită controlul sau, în absența acesteia, de la data la care persoana ia cunoștință de decizia respectivă, după caz.

(7) După ce se pronunță asupra admisibilității controlului, comitetul administrativ de control formulează un aviz într-un termen care să corespundă caracterului mai mult sau mai puțin urgent al chestiunii, dar nu mai târziu de două luni de la primirea cererii și îl transmite Consiliului de supraveghere în vederea pregătirii unui nou proiect de decizie. Consiliul de supraveghere ia în considerare avizul comitetului administrativ de control și transmite imediat Consiliului guvernatorilor un nou proiect de decizie. Noul proiect de decizie fie abrogă decizia inițială, fie o înlocuiește cu o decizie cu un conținut identic, fie o înlocuiește cu o decizie modificată. Noul proiect de decizie este considerat ca fiind adoptat, cu excepția cazului în care Consiliul guvernatorilor ridică obiecții în termen de zece zile lucrătoare.

(8) O cerere de control formulată în temeiul alineatului (5) nu are efect suspensiv. Cu toate acestea, în cazul în care consideră că circumstanțele impun acest lucru, Consiliul guvernatorilor poate, la propunerea comitetului administrativ de control, să suspende aplicarea deciziei contestate.

(9) Avizul comitetului administrativ de control, noul proiect de decizie înaintat de Consiliul de supraveghere și decizia adoptată de Consiliul guvernatorilor în conformitate cu prezentul articol trebuie să fie motivate și notificate părților.

(10) BCE adoptă o decizie de stabilire a normelor de funcționare a comitetului administrativ de control.

(11) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului de a introduce acțiuni în fața CJUE în conformitate cu tratatele.

Articolul 25

Separarea de funcția de politică monetară

(1) La îndeplinirea atribuțiilor conferite prin prezentul regulament, BCE urmărește exclusiv obiectivele stabilite prin prezentul regulament.

(2) BCE îndeplinește atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament separat de atribuțiile sale legate de politica monetară și de orice alte atribuții și fără să aducă atingere acestora. Atribuțiile conferite BCE prin prezentul regulament nu interferează cu atribuțiile BCE legate de politica monetară și nici nu sunt determinate de acestea din urmă. Totodată, atribuțiile conferite BCE prin prezentul regulament nu interferează cu atribuțiile BCE referitoare la CERS sau cu orice alte atribuții. BCE raportează Parlamentului European și Consiliului în legătură cu modul în care s-a conformat acestei dispoziții. Atribuțiile conferite BCE prin prezentul regulament nu împiedică asupra monitorizării pe bază continuă a solvabilității contrapartidelor sale în contextul punerii în aplicare a politicii monetare.

Personalul implicat în îndeplinirea atribuțiilor conferite BCE prin prezentul regulament este separat din punct de vedere organizațional și face obiectul unei raportări ierarhice separate față de personalul implicat în îndeplinirea altor atribuții conferite BCE.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), BCE adoptă și publică toate normele interne necesare, inclusiv cele privind secretul profesional și schimbul de informații între cele două domenii funcționale.

(4) BCE asigură funcționarea complet diferențiată a Consiliului guvernatorilor în ceea ce privește atribuțiile monetare și, respectiv, de supraveghere. O astfel de diferențiere cuprinde reuniuni și ordini de zi strict separate.

(5) Pentru a asigura separarea atribuțiilor de politică monetară de cele de supraveghere, BCE instituie un grup de mediere. Acest grup soluționează diferențele de opinii exprimate de autoritățile competente ale statelor membre participante vizate cu privire la o anumită obiecție a Consiliului guvernatorilor la adresa unui proiect de decizie a Consiliului

de supraveghere. În componența grupului respectiv intră câte un membru din partea fiecărui stat membru participant, ales de fiecare stat membru dintre membrii Consiliului guvernatorilor și ai Consiliului de supraveghere; grupul ia decizii cu majoritate simplă, fiecare membru având dreptul la câte un vot. BCE adoptă și publică regulamentul de instituire a unui astfel de grup de mediere și regulamentul său de procedură.

Articolul 26

Consiliul de supraveghere

(1) Planificarea și executarea atribuțiilor conferite BCE este realizată integral de un organism intern format din președintele și din vicepreședintele acestuia, numiți în conformitate cu alineatul (3), și patru reprezentanți ai BCE, numiți în conformitate cu alineatul (5), precum și din câte un reprezentant al autorității naționale competente din fiecare stat membru participant („Consiliul de supraveghere”). Toți membrii Consiliului de supraveghere acționează în interesul Uniunii în ansamblul ei.

Dacă autoritatea competentă nu este o bancă centrală, membrul Consiliului de supraveghere menționat în prezentul alineat poate decide să aducă un reprezentant al băncii centrale din statul membru. În sensul procedurii de vot prevăzute la alineatul (6), reprezentanții autorităților dintr-un anumit stat membru sunt considerați împreună ca fiind un singur membru.

(2) În conformitate cu prezentul regulament, numirile în cadrul Consiliului de supraveghere respectă principiile echilibrului între genuri, experienței și calificării.

(3) După audierea Consiliului de supraveghere, BCE prezintă Parlamentului European, spre aprobare, o propunere de numire a președintelui și a vicepreședintelui. În urma aprobării acestei propuneri, Consiliul adoptă o decizie de punere în aplicare pentru numirea președintelui și a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere. Președintele este ales pe baza unei proceduri deschise de selecție, asupra căreia Parlamentul European și Consiliul sunt permanent informate în mod corespunzător, din rândul persoanelor fizice cu reputație și experiență recunoscute în domeniul financiar-bancar și care nu sunt membri ai Consiliului guvernatorilor. Vicepreședintele Consiliului de supraveghere este ales din rândul membrilor Comitetului executiv al BCE. Consiliul acționează cu majoritate calificată, fără să ia în considerare votul membrilor Consiliului care nu sunt state membre participante.

După ce este numit, președintele este un angajat cu normă întreagă și nu poate deține alte funcții în cadrul autorităților naționale competente. Mandatul este de cinci ani și nu poate fi reînnoit.

(4) În cazul în care președintele Consiliului de supraveghere nu mai îndeplinește condițiile necesare în scopul exercitării atribuțiilor sale sau comite o abatere gravă, Consiliul poate, ca urmare a unei propuneri din partea BCE, care a fost aprobată de către Parlamentul European, să adopte o decizie de punere în aplicare pentru demiterea președintelui din funcție. Consiliul acționează cu majoritate calificată, fără să ia în considerare votul membrilor Consiliului care nu sunt state membre participante.

În urma retragerii obligatorii a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere din rândul membrilor Comitetului executiv, pronunțată în conformitate cu statutul SEBC și al BCE, Consiliul poate, ca urmare a unei propuneri din partea BCE, care a fost aprobată de către Parlamentul European, să adopte o decizie de punere în aplicare pentru demiterea vicepreședintelui din funcție. Consiliul acționează cu majoritate calificată, fără să ia în considerare votul membrilor Consiliului care nu sunt state membre participante.

În acest sens, Parlamentul European sau Consiliul poate informa BCE asupra faptului că, în opinia sa, sunt îndeplinite condițiile pentru demiterea din funcție a președintelui sau a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere, informare la care BCE trebuie să răspundă.

(5) Cei patru reprezentanți ai BCE numiți de către Consiliul guvernatorilor nu pot să îndeplinească atribuții legate în mod direct de funcția monetară a BCE. Toți reprezentanții BCE au drepturi de vot.

(6) Deciziile Consiliului de supraveghere se iau cu majoritate simplă a membrilor săi. Fiecare membru dispune de un vot. În caz de egalitate, președintele dispune de un vot decisiv.

(7) Prin derogare de la alineatul (6) din prezentul articol, Consiliul de supraveghere ia decizii cu privire la adoptarea regulamentelor în temeiul articolului 4 alineatul (3), pe baza unei majorități calificate a membrilor săi, astfel cum este definit la articolul 16 alineatul (4) din TUE și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii, atașat la TUE și la TFUE, pentru membrii care reprezintă autoritățile statelor membre participante. Fiecare dintre cei patru reprezentanți ai BCE numiți de Consiliul guvernatorilor are dreptul la un vot egal cu valoarea mediană a votului celorlalți membri.

(8) Fără a aduce atingere articolului 6, Consiliul de supraveghere efectuează lucrări pregătitoare cu privire la atribuțiile de supraveghere conferite BCE și propune spre adoptare Consiliului guvernatorilor BCE proiecte complete de decizii, în temeiul unei proceduri care urmează a fi stabilită de către BCE. Proiectele de decizii se transmit în același timp autorităților naționale competente ale statelor membre în cauză. Un proiect de decizie se consideră adoptat, cu excepția cazului în care Consiliul guvernatorilor obiectează într-un termen care urmează să fie stabilit în procedura menționată anterior, dar care nu depășește o perioadă maximă de zece zile lucrătoare. Cu toate acestea, în cazul în care un stat membru participant a cărui monedă nu este euro nu este de acord cu un proiect de decizie a Consiliului de supraveghere, se aplică procedura stabilită la articolul 7 alineatul (8). În situații de urgență, perioada sus-menționată nu depășește 48 de ore. În cazul în care Consiliul guvernatorilor obiectează cu privire la un proiect de decizie, acesta își expune motivele în scris, menționând în special preocupările în materie de politică monetară. În cazul în care o decizie este modificată în urma unei obiecții ridicate de Consiliul guvernatorilor, un stat membru participant a cărui monedă nu este euro poate notifica BCE cu privire la dezacordul său justificat față de obiecție, caz în care se aplică procedura prevăzută la articolul 7 alineatul (7).

(9) Activitățile Consiliului de supraveghere, inclusiv pregătirea reuniunilor în mod permanent, sunt sprijinite de un secretariat.

(10) Votând în conformitate cu normele prevăzute la alineatul (6), Consiliul de supraveghere alege dintre membrii săi un comitet director cu o componență mai restrânsă, care sprijină activitățile sale, inclusiv pregătirea reuniunilor.

Comitetul director al Consiliului de supraveghere nu are nicio putere de decizie. Comitetul director este condus de președintele sau, în situațiile excepționale în care președintele lipsește, de vicepreședintele Consiliului de supraveghere. Componența comitetului director asigură un echilibru corect și o rotație justă a autorităților naționale competente. Comitetul director este alcătuit din maximum zece membri, inclusiv președintele, vicepreședintele și un reprezentant suplimentar din partea BCE. Comitetul director își îndeplinește atribuțiile de pregătire în interesul Uniunii în ansamblu și conlucrează în condiții de transparență deplină cu Consiliul de supraveghere.

(11) Un reprezentant al Comisiei poate participa ca observator la reuniunile Consiliului de supraveghere, pe bază de invitație. Observatorii nu au acces la informații confidențiale privind instituțiile individuale.

(12) Consiliul guvernatorilor adoptă norme interne care stabilesc în detaliu relația sa cu Consiliul de supraveghere. Consiliul de supraveghere adoptă propriul regulament de procedură, votând în conformitate cu norma prevăzută la alineatul (6). Ambele seturi de norme se publică. Regulamentul de procedură al Consiliului de supraveghere asigură tratamentul egal al tuturor statelor membre participante.

Articolul 27

Secretul profesional și schimbul de informații

(1) Membrii Consiliului de supraveghere, personalul BCE și personalul detașat de statele membre participante care îndeplinesc sarcini de supraveghere fac obiectul cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la articolul 37 din statutul SEBC și al BCE și în actele relevante de drept al Uniunii, chiar și după încetarea atribuțiilor lor.

BCE se asigură că persoanele fizice care furnizează orice fel de servicii, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, legate de îndeplinirea sarcinilor de supraveghere, se supun unor cerințe echivalente referitoare la secretul profesional.

(2) În scopul exercitării atribuțiilor conferite prin prezentul regulament, BCE este autorizată, în limitele și în condițiile prevăzute de dreptul relevant al Uniunii, să facă schimb de informații cu autoritățile și organele naționale și ale Uniunii în cazurile în care dreptul relevant al Uniunii permite autorităților naționale competente să divulge informații entităților respective sau în cazurile în care statele membre pot prevedea astfel de dispoziții cu privire la divulgarea informațiilor în temeiul dreptului relevant al Uniunii.

Articolul 28

Resurse

BCE este responsabilă de alocarea resurselor financiare și umane necesare pentru exercitarea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament.

Articolul 29

Buget și conturi anuale

(1) Cheltuielile suportate de BCE pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament se evidențiază în mod separat în cadrul bugetului BCE.

(2) Ca parte a raportului menționat la articolul 20, BCE prezintă un raport detaliat cu privire la bugetul alocat pentru exercitarea atribuțiilor sale în materie de supraveghere. Conturile anuale ale BCE întocmite și publicate în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Statutul SEBC și al BCE includ veniturile și cheltuielile legate de atribuțiile de supraveghere.

(3) În conformitate cu articolul 27 alineatul (1) din Statutul SEBC și al BCE, secțiunea dedicată supravegherii din conturile anuale se auditează.

Articolul 30

Taxe de supraveghere

(1) BCE percepe o taxă anuală de supraveghere instituțiilor de credit cu sediul în statele membre participante și sucursalelor înființate într-un stat membru participant de către instituții de credit cu sediul într-un stat membru neparticipant. Taxele acoperă cheltuielile suportate de BCE în legătură cu atribuțiile care îi sunt conferite în temeiul articolelor 4-6 din prezentul regulament. Taxele nu depășesc cheltuielile legate de atribuțiile respective.

(2) Valoarea taxei percepute unei instituții de credit sau unei sucursale se calculează în conformitate cu modalitățile stabilite și publicate în prealabil de către BCE.

Înainte de stabilirea modalităților respective, BCE desfășoară consultări publice deschise și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, publicând rezultatele ambelor analize.

(3) Taxele se calculează la cel mai înalt nivel de consolidare în statele membre participante și se bazează pe criterii obiective legate de importanța și profilul de risc al instituției de credit vizate, inclusiv de activele sale ponderate în funcție de risc.

Baza de calcul pentru taxa anuală de supraveghere pentru un an calendaristic dat o reprezintă cheltuielile referitoare la supravegherea instituțiilor de credit și a sucursalelor pentru anul respectiv. BCE poate solicita plăți în avans în ceea ce privește taxa anuală de supraveghere, care se bazează pe o estimare rezonabilă. BCE comunică cu autoritățile naționale competente înainte de a decide cu privire la cuantumul final al taxei, astfel

încât să se asigure că supravegherea rămâne eficientă din punctul de vedere al costurilor și rezonabilă pentru toate instituțiile de credit și pentru toate sucursalele vizate. BCE comunică instituțiilor de credit și sucursalelor baza de calcul a taxei anuale de supraveghere.

(4) BCE raportează în conformitate cu articolul 20.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului autorităților naționale competente de a percepe taxe în conformitate cu dreptul național și, în măsura în care atribuțiile de supraveghere nu au fost conferite BCE, sau în privința costurilor legate de cooperarea cu și sprijinirea BCE și adoptarea de măsuri ca urmare a instrucțiunilor acesteia, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și sub rezerva măsurilor stabilite în vederea punerii în aplicare a prezentului regulament, inclusiv a articolelor 6 și 12.

Articolul 31

Personal și schimburi de personal

(1) BCE, împreună cu toate autoritățile naționale competente, instituie acorduri vizând asigurarea schimbului și detașării corespunzătoare de personal cu și între autoritățile naționale competente.

(2) BCE poate solicita, după caz, ca echipele de supraveghere ale autorităților naționale competente, care întreprind acțiuni de supraveghere cu privire la o instituție de credit, societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă situată într-unul dintre statele membre participante în conformitate cu prezentul regulament, să includă și membri ai personalului autorităților naționale competente ale altor state membre participante.

(3) BCE stabilește și menține proceduri formale cuprinzătoare, inclusiv proceduri privind etica, precum și perioade adecvate pentru evaluarea prealabilă și prevenirea conflictelor de interese care pot decurge din angajarea ulterioară, în următorii doi ani, a membrilor Consiliului de supraveghere și a membrilor personalului BCE cu atribuții în activități de supraveghere, și asigură publicarea corespunzătoare a informațiilor în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor.

Aceste proceduri nu aduc atingere aplicării normelor naționale mai stricte. În ceea ce privește membrii Consiliului de supraveghere care sunt reprezentanți ai autorităților naționale competente, aceste proceduri se stabilesc și se pun în aplicare în cooperare cu autoritățile naționale competente, fără a se aduce atingere dreptului național aplicabil.

În ceea ce privește membrii personalului BCE implicați în activități de supraveghere, respectivele proceduri stabilesc categoriile de funcții cărora li se aplică o astfel de evaluare, precum și perioadele care sunt proporționale cu atribuțiile respectivilor membri în desfășurarea activităților de supraveghere pe perioada angajării lor în cadrul BCE.

(4) Procedurile menționate la alineatul (3) prevăd că BCE evaluează dacă există obiecții față de ocuparea de către membrii Consiliului de supraveghere, după expirarea mandatului, a unor posturi remunerate în cadrul instituțiilor din sectorul privat care fac obiectul responsabilităților de supraveghere ale BCE.

Procedurile menționate la alineatul (3) se aplică, de regulă, timp de doi ani de la expirarea mandatului membrilor Consiliului de supraveghere și pot fi modificate, pe baza unei justificări corespunzătoare, în concordanță cu funcțiile deținute pe parcursul mandatului și cu durata acestuia.

(5) Raportul anual al BCE include, în conformitate cu articolul 20, informații detaliate, inclusiv date statistice privind aplicarea procedurilor prevăzute la alineatele (3) și (4) din prezentul articol.

CAPITOLUL V

Dispoziții generale și finale

Articolul 32

Reexaminare

Până la 31 decembrie 2015 și, ulterior, o dată la trei ani, Comisia publică un raport privind aplicarea prezentului regulament, cu un accent special pe monitorizarea impactului potențial asupra bunei funcționări a pieței interne. Respectivul raport evaluează, printre altele:

- (a) funcționarea MUS în cadrul SESF și impactul activităților de supraveghere ale BCE asupra intereselor întregii Uniuni și asupra coerenței și integrității pieței interne a serviciilor financiare, inclusiv impactul său posibil asupra structurilor sistemelor bancare naționale din cadrul Uniunii, precum și eficacitatea acordurilor de cooperare și de realizare a schimbului de informații între MUS și autoritățile competente ale statelor membre neparticipante;
- (b) separarea atribuțiilor între BCE și autoritățile naționale competente în cadrul MUS, eficacitatea modalităților practice de organizare adoptate de BCE și impactul MUS asupra funcționării restului colegiilor de supraveghetori;
- (c) eficacitatea prerogativelor de supraveghere și de sancționare ale BCE și oportunitatea conferirii BCE unor prerogative de sancționare suplimentare, inclusiv în ceea ce privește alte persoane decât instituțiile de credit, societățile financiare holding sau societățile financiare holding mixte;
- (d) gradul de adecvare a acordurilor stabilite pentru atribuțiile macroprudențiale, respectiv pentru instrumentele macroprudențiale în temeiul articolului 5 și pentru acordarea și retragerea autorizațiilor în temeiul articolului 14;

- (e) eficacitatea acordurilor în materie de independență și răspundere;
- (f) interacțiunea dintre BCE și ABE;
- (g) gradul de adecvare a structurilor de administrare, inclusiv componența Consiliului de supraveghere, modalitățile de vot în cadrul acestuia și relațiile sale cu Consiliul guvernantilor, precum și conclucrarea, în cadrul Consiliului de supraveghere, dintre statele membre a căror monedă este euro și celelalte state membre participante la MUS;
- (h) interacțiunea dintre BCE și autoritățile competente din statele membre neparticipante și efectele MUS asupra acestor state membre;
- (i) eficacitatea mecanismului de recurs împotriva deciziilor BCE;
- (j) eficiența MUS din punct de vedere al costurilor;
- (k) posibilul impact al aplicării articolului 7 alineatele (6), (7) și (8) asupra funcționării și integrității MUS;
- (l) eficacitatea separării funcțiilor de supraveghere de funcțiile de politică monetară în cadrul BCE și a separării resurselor financiare alocate atribuțiilor de supraveghere din bugetul BCE, luându-se în considerare orice modificări ale dispozițiilor legale relevante, inclusiv la nivelul dreptului primar;
- (m) efectele fiscale ale deciziilor în materie de supraveghere luate de MUS asupra statelor membre participante și impactul evoluțiilor referitoare la mecanismele de finanțare a rezoluției;
- (n) posibilitățile de continuare a dezvoltării MUS, luând în considerare modificările dispozițiilor relevante, inclusiv la nivel de drept primar, și luând în considerare dacă nu se mai justifică argumentarea dispozițiilor instituționale din prezentul regulament, inclusiv posibilitatea de a se alinia pe deplin drepturile și obligațiile statelor membre a căror monedă este euro cu cele ale altor state membre participante.

Raportul este transmis Parlamentului European și Consiliului. După caz, Comisia face propuneri însoțitoare.

Articolul 33

Dispoziții tranzitorii

- (1) Cadrul menționat la articolul 6 alineatul (7) se publică de către BCE până la 4 mai 2014.

(2) BCE își asumă atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament la 4 noiembrie 2014, sub rezerva dispozițiilor și măsurilor de punere în aplicare prevăzute la prezentul alineat.

După 3 noiembrie 2013, BCE publică, prin intermediul unor regulamente și decizii, modalitățile operaționale detaliate privind punerea în aplicare a atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament.

De la 3 noiembrie 2013, BCE transmite un raport trimestrial Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare din perspectivă operațională a prezentului regulament.

Dacă, pe baza rapoartelor menționate la al treilea paragraf din prezentul alineat și în urma discutării rapoartelor în cadrul Parlamentului European și al Consiliului, se constată că BCE nu va fi pregătită să își exercite totalitatea atribuțiilor la 4 noiembrie 2014, BCE poate adopta o decizie de stabilire a unei date ulterioare celei menționate la primul paragraf din prezentul alineat pentru a asigura continuitatea pe durata tranziției de la supravegherea națională la MUS și, în funcție de personalul disponibil, instituirea unor proceduri adecvate de raportare și a unor acorduri de cooperare cu autoritățile naționale competente în temeiul articolului 6.

(3) În pofida alineatului (2) și fără a aduce atingere exercitării prerogativelor de investigare care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament, începând cu 3 noiembrie 2013, BCE poate începe îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, altele decât cele de adoptare a deciziilor de supraveghere, în legătură cu orice instituție de credit, societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă și ca urmare a unei decizii adresate entităților în cauză și autorităților naționale competente.

În pofida alineatului (2), dacă MES solicită în unanimitate ca BCE să preia supravegherea directă a unei instituții de credit, a unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte ca o condiție preliminară a recapitalizării sale

directe, BCE poate începe imediat îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament în privința instituției de credit, a societății financiare holding sau a societății financiare holding mixte respective și ca urmare a unei decizii adresate entităților în cauză și autorităților naționale competente.

(4) De la 3 noiembrie 2013, în vederea asumării atribuțiilor care îi revin, BCE poate solicita autorităților competente și persoanelor menționate la articolul 10 alineatul (1) să furnizeze toate informațiile relevante pentru ca BCE să poată efectua o evaluare completă, inclusiv din perspectiva bilanțului, a instituțiilor de credit din statul membru participant. Evaluarea BCE vizează cel puțin instituțiile de credit care nu intră sub incidența articolului 6 alineatul (4). Instituția de credit și autoritatea competentă furnizează informațiile solicitate.

(5) Instituțiile de credit autorizate de statele membre participante la 3 noiembrie 2013 sau, după caz, la datele menționate la alineatele (2) și (3) din prezentul articol sunt considerate autorizate în conformitate cu articolul 14 și pot continua să își desfășoare activitatea. Autoritățile naționale competente comunică BCE, înainte de data aplicării prezentului regulament sau, după caz, înainte de datele menționate la alineatele (2) și (3) din prezentul articol, identitatea acestor instituții de credit, împreună cu un raport care indică istoricul activității de supraveghere și profilul de risc al instituțiilor în cauză, precum și orice alte informații solicitate de către BCE. Informațiile sunt prezentate în formatul solicitat de BCE.

(6) În pofida articolului 26 alineatul (7), până la 31 decembrie 2015, votarea cu majoritate calificată și votarea cu majoritate simplă se aplică împreună pentru adoptarea regulamentelor menționate la articolul 4 alineatul (3).

Articolul 34

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în cea de a cincea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 15 octombrie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
R. ŠADŽIUS